

**ZAPOMENUTÝ KYSELÝ OBJEV
MINIMAMUTI NA KRÉTĚ
KLIMATICKÉ LŽI**

č. 260

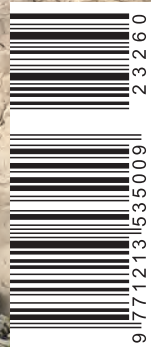
TROJÚHELNÍK NA OSTROVĚ PAG

**Badatelé popisují otvory, které sloužily
k ukotvení vesmírného plavidla.**

PODVOD ZVANÝ ŮROKY

Peníze protékající ekonomikou jsou ve své podstatě krví
a nervovým systémem společnosti.

NÁSLEDKY TĚPELNĚ ZPRACOVANÝCH POTRAVIN

@wmmagazin.cz
@iontovydum
@www.novycestovatel.cz
@bedtechnology.cz
@www.kotazulu664.sk

BECKTECHNOLOGY.CZ

NOVÝ CESTOVATEL.CZ

IONTOVYDUM.INFO

WM MAGAZIN.CZ/ESHOP

BECKTECHNOLOGY.EU

„VEMTE SVŮJ ŽIVOT ZPĚT DO SVÝCH RUKOU! ZKUSTE TO A PŘESVĚDČTE SE SAMI.“ DR. BOB BECK

„Vemte svůj život zpět do svých rukou.“

Těmito slovy nabádal Bob Beck pozorné posluchače na četných přednáškách v sálech přeplněných k prasknutí. Měl pravdu.

Zdraví, to nejcennější, co máme, se stalo předmětem nelítostného obchodu. Chemické společnosti prostřednictvím nemocenských pokladen ožebračují celé národy, včetně nás.

Za chemické sloučeniny sestávající z jednoduchých látek požadují nesmyslné ceny. Kdyby kterékoli z těchto léčiv opravdu léčilo, nebyl by tady trend vymýšlet a produkovat opět nové, patentované sloučeniny, jejichž tržní použití podléhá vysoce sporné a nezřídka zkorumpované legalizaci.

Vynořuje se stále více případů nebezpečných podvodů s testy chemikálií, které pak přímo ohrožují náš život. Jen málokdo si uvědomuje, že „přímé“ a „vedlejší“ účinky libovolného chemického medikamentu od sebe odděluje pouze podtitulek na příbalovém lístku,

VŠECHNY uváděné účinky mají přímý vliv na to, co nám ve formě barevných pilulek nákladně balené chemikálie provedou v těle.

Beckův generátor nikoho ničím nepoškozuje. Naopak. Použití podle Beckova návodu, společně s ostatními průvodními procedurami a životoprávou, může výrazně zlepšit kvalitu života uživatele, o čemž se přesvědčily tisíce lidí.

Ale nač mnoho zbytečných slov a přesvědčování. Jak říkával sám Bob Beck:

„Zkuste to sami. Vemte své zdraví zpět do svých rukou.“

Cena: 10.800 Kč / 50 € + poštovné

Cena obsahuje generátor BG3, sadu elektrod pro výstupy BG a Zapper, síťový adapter, popis zařízení.

Navíc si můžete objednat sadu pro výrobu koloidu stříbra. Cena **1200 Kč / 50 €**. Balení obsahuje redukci pro kabeláž, svorky, fixační hranol s otvory, 2 x AG (999) drátky.

OBJEDNÁVKY: www.wmmagazin.cz/eshop
Jiří Matějka: +420 777 770 609
E-mail: jirimatejka@wmmagazin.cz

MULTIFUNKČNÍ GENERÁTOR BG3

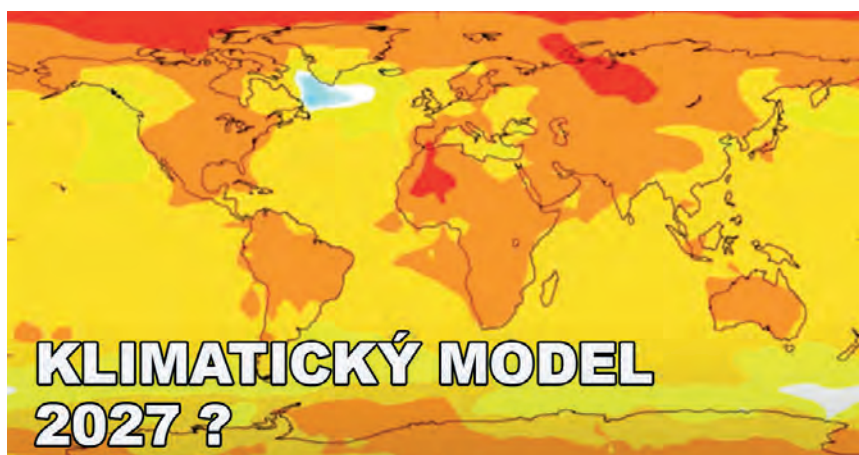
**FUNKCE BG
FUNKCE SILVER
FUNKCE ZAPPER**

BECKTECHNOLOGY.CZ

Další odhalení klimatických lží: Analýza klimatického modelu NASA odhaluje absurdní chyby

07/2023

Klimatický podvod je základem pro zavádění ničivé politiky zeleného údělu. Tato politika je založena na lživém tvrzení o údajném oteplování způsobeném nadměrnou produkcí CO₂ v důsledku lidské činnosti.

Nezpochybnitelná pravda

Přesně tato již mnohokrát vyvrácená lež je ovšem nyní prezentována jako nezpochybnitelná pravda. Většina lidí pak na tyto lži – podobně jako na ty covidové, naletí a ochotně akceptuje všechny prosazované nesmysly.

A pokud se už s důkazy přijde, pak jsou jen účelově zmanipulovány, jak bylo již mnohokrát potvrzeno. Je známo, že všechna tvrzení o údajně člověkem způsobené změně klimatu jsou založena na modelových výpočtech, které pocházejí od lidí, kteří chtějí tento příběh posunout dál.

Expert na programování, který se klimatem intenzivně zabývá deset let, analyzoval klimatický model od NASA – GISS Model E, a objevil závažné chyby. Takovým programem chtějí ospravedlnit ekodiktaturu? Občané by měli přijmout masivní omezení a razantně zvýšené náklady, aby politici mohli – údajně – šetřit klima.

Celé vyprávění o klimatické nouzi je založeno na modelech a simulacích. Je jich poměrně dost – a na takových simulacích pracuje i NASA. Příkladem je GISS GCM Model E (<https://www.giss.nasa.gov/projects/gcm/>).

Klimatický model nezobrazuje realitu

Willis Eschenbach, který se ohlíží za mnoha desetiletími zkušeností s programováním a dlouho se zabývá klimatem, se na tento model (stav z roku 2022) pro Net Zero Watch podrobně podíval a analyzoval kód (napsaný ve Fortran 90).

>>

• Obsah

Další odhalení klimatických lží: Analýza klimatického modelu NASA odhaluje absurdní chyby	... 1
Pokus s krysami	... 3
Zapomenutý objev německého držitele Nobelovy ceny	... 4
Následky tepelné a průmyslově upravených potravin na kvalitu jídla	... 8
Pulsní magnetická pole	... 11
Proč se začalo rodit do vody	... 13
Podvod zvaný úroky	... 14
Neporušená kostra mamuta stará 10 000 let	... 19
Minimamut na Krétě	... 21
Zamíčená pravda o úspěšné léčbě	... 24
Obří hrobky objevené na Krymu nechávají archeology v úžasu	... 25
Trojúhelník na ostrově Pag	... 26
El Djem, koloseum na prahu pouště	32
Panonské moře a pyramida Pálava	... 36

Při tom zjistil, že model, který je prý založen na fyzikálních principech, má značné problémy při zobrazování reality, což vede ke kuriózním nápravným opatřením v kódu.

Eschenbach nejprve zdůrazňuje problém tzv. iteračních modelů: Výstup výpočtového kroku se stává vstupem pro další výpočtový krok, což znamená, že nesprávný výstup rychle zničí všechny výpočty modelu v dlouhodobém horizontu. Pokud se model v jednom bodě odchýlí ze správné cesty, museli by programátoři ve skutečnosti zkontrolovat, kde je chyba, a opravit ji. Ale: To se zjevně neděje s klimatickou simulací.

Voda, která nezamrzá?

Eschenbach používá jako příklad takzvané polyny – tůně s tající vodou, které leží na polárních ledovcích. Ty jsou významným faktorem při výpočtu toho, kolik tepla ze slunce se odráží přímo zpět do vesmíru. Jelikož se jedná o vodu, musí přirozeně zmrznout při teplotách pod 0 stupňů. V modelu to ale evidentně nemají uvedeno. Konkrétně byl vložen korekční kód,

kteřý promění všechny ty polyny, které v simulaci z jakéhokoli důvodu nezmrznou při teplotě nižší než -10 stupňů Celsia, na led.

Proč se v tomto údajně fyzikálním modelu může stát, že voda zůstane kapalná při -10, -20, -30 stupních, proč je tam vložen takový kód, zůstává nejasné. Podobné úryvky kódu určené k nápravě chyb v modelu lze nalézt i jinde. Podle kódu se může stát, že vypočtená teplota uletí do iracionálních oblastí.

Toto je opraveno jednoduchým nahrazením odlehle hodnoty teplotou posledního časového kroku. Nesnaží se přijít na to, proč model driftuje, nezpochybnují, zda má ten poslední údaj o teplotě smysl, prostě ho vloží a jedou dál.

Problém s rychlostí větru a záporný sníh

Eschenbach poznamenává: „Takže klimatický model je opět mimo: vítr fouká rychlostí pět set mil za hodinu. Ale nehleďte důvod; prostě jedou dál a pokračují...“ Na jiném místě Eschenbach hovoří

o tom, že podle implementovaných korekčních kódů se samozřejmě může stát, že oblačnost nebo hloubka sněhu v simulaci klesnou do záporných hodnot. Nejsou prostě žádné mraky nebo sníh, oblačnost a hloubka sněhu jsou negativní.

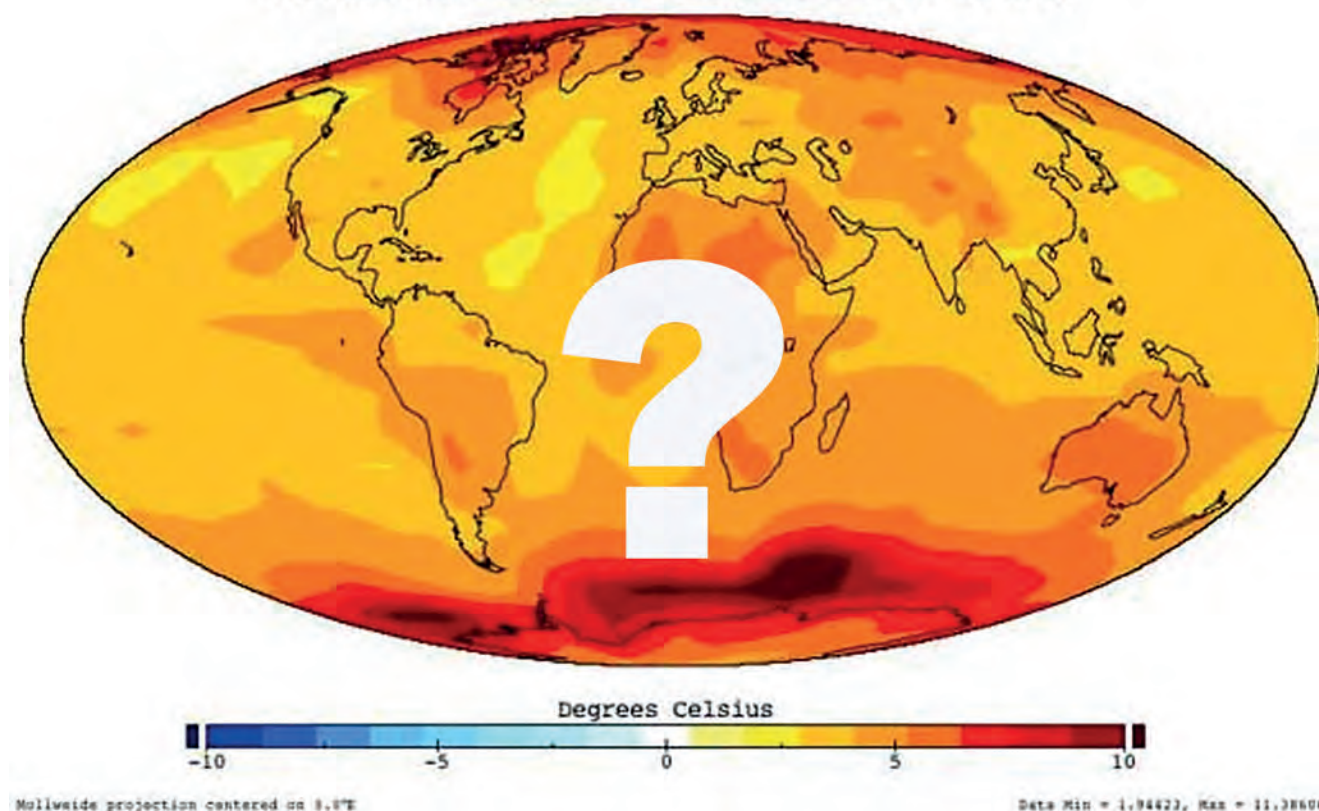
Na jakých fyzikálních principech je takový model založen? Měla by být na základě takových pochybných programů zavedena drastická opatření, která ničí ekonomiku?

Proč část populace považuje tyto modely za důvěryhodné?

Eschenbach formuluje obsáhlý závěr na téma klimatických modelů. „Shrnuto a podtrženo, po půlstoletí programování a desetiletích studia klimatu jsem se naučil pár věcí:

- Počítačový model může pouze vizualizovat a řešit to co je mu uloženo, což je tomto případě nepochopení programátorů. Pokud napíšete model za předpokladu, že CO₂ řídí teplotu... hádejte, co dostanete?

Surface Air Temperature Increase 1960 to 2060

- Jak řekl slavný sémantický badatel Alfred Korzybski: „Mapa není území.“ Tímto vtipem poeticky vyjádřil myšlenku, že lidé si často pletou modely reality s realitou samotnou. Klimatičtí modeláři mají tento problém hodně velký, až

pokud opravíte jednu chybu, pravděpodobně vytvoříte dvě další.

- Složitost se nerovná spolehlivosti. Jednoduchý model často poskytuje lepší odpovědi než složitý model.

příliš často diskutují o svých výsledcích, jako by to byla skutečná fakta.

- Klima je zdaleka nejsložitější systém, jaký jsme se kdy pokusili modelovat. Obsahuje minimálně šest subsystémů – atmosféru, biosféru, hydrosféru, litosféru, kryosféru a elektrosféru. Všechny tyto mají vnitřní reakce, síly, rezonance a cykly a všechny interagují se všemi ostatními. Systém je vystaven měnicím se silám zevnitř i zvenku. Moje první pravidlo klimatu je: „Všechno v klimatu je spojeno se vším ostatním, což zase souvisí se vším ostatním... kromě případů, kdy tomu tak není.“
- Právě jsme začali modelovat klima.
- Iterativním modelům nelze věřit. Nikdy. Ano, moderní letadla jsou navrhována pomocí iterativních modelů, ale konstruktéři stále používají aerodynamické tunely k testování výsledků. Bohužel nemáme nic, co by odpovídalo „větrnému tunelu“ pro klima.
- První pravidlo nesprávného počítačového kódu je, že

A závěr?

Současné počítačové modely klimatu (které by se skutečně měly nazývat „klimatickým nepořádkem,“ zdaleka nestačí pro rozhodování i o veřejné politice.

Abyste si to mohli ověřit, stačí se podívat na nekonečnou řadu špatných, neúspěšných, zhroutených a zničených předpovědí, které se již objevily. Nevěnujte jim pozornost. Jejich hlavním účelem je poskytnout falešnou legitimitu nerealistickým obavám „politických programátorů.“

Co si myslíte o politice tzv. „Zeleného údělu EU“?

Pokuste se sami odpovědět na pár otázek:

- měla by se okamžitě zastavit
- některé součásti této politiky jsou v pořádku, ale jiné by se měly zrušit
- je naprosto v pořádku, podporuji ji
- nic, nemám přehled o tom, co tato politika zahrnuje

- redakce -

Pokus s krysami

Během studie na Harvardu v 50. letech 20. století Dr. Curt Richter umístil krysy do bazénu s vodou, aby vyzkoušel, jak dlouho vydrží šlapat vodu. V průměru se vzdaly a potopily po 15 minutách. Těsně předtím, než se vyčerpáním vzdaly, je výzkumníci vytáhli, osušili, nechali několik minut odpočívat a vrátili je zpět do druhého kola. Při druhém pokusu - jak dlouho myslíte, že vydržely?

Přemýšlejte o tom-před pár minutami doplávaly k neúspěchu. Jak dlouho myslíte? Dalších 15 minut? 10 minut? 5 minut? Ne! 60 hodin! To není chyba. Přesně tak! 60 hodin plavání.

Závěr byl takový, že protože krysy věřily, že budou nakonec zachráněny, dokázaly posunout své tělesné limity daleko za hranice toho, co dříve považovaly za nemožné.

Zanechávám vám tuto myšlenku:

Když naděje dokáže donutit vyčerpané krysy plavat tak dlouho, co by pro vás mohla udělat víra v sebe a své schopnosti?

Pamatujte si, čeho jste schopni. Nezapomeňte, proč jste tady. Plavte dál!

Zapomenutý objev německého držitele Nobelovy ceny

V roce 1931 německý vědec Otto Heinrich Warburg (1883-1970) obdržel Nobelovu cenu za objevení základní příčiny vzniku rakoviny. Už v roce 1923 zjistil, že rakovina je výsledkem nefyziologického způsobu života. Dnes se o tom prakticky neví, protože tato pravda je před veřejností skrývána.

Kyselé prostředí je prostředí bez kyslíku

Nefyziologickým způsobem stravování (jíme převážně stravu, která organizmus okyseluje) a fyzickou neaktivitou se

v těle vytváří kyselé prostředí slabě zásobované kyslíkem. Kyselost z buněk vytlačuje kyslík a nedostatek kyslíku v buňkách zase vytváří kyselé prostředí.

MUDr. Warburg řekl: „Nedostatek kyslíku a zakyselení jsou dvě strany téže mince: má-li někdo jedno, má i to druhé“. Jste-li hodně zakyselení, automaticky vašemu organizmu chybí kyslík; a když vám chybí kyslík, tak máte zakyselený organizmus. Kyselé prostředí je prostředí bez kyslíku.

„Odeberete-li zdravé buňce 35 % jejího kyslíku, dokážete z ní udělat rakovinovou buňku za pouhé dva dny“, tvrdil MUDr. Warburg. **„Všechny normální buňky mají maximální potřebu kyslíku, avšak nádorové buňky mohou**

žít bez něj. To je pravidlo bez výjimky“. Tkáně s nádorem jsou kyselé, zatímco ty zdravé jsou zásadité.

Ve svém díle „Metabolismus nádoru“ MUDr. Warburg uvádí, že všechny karcinogenní formy splňují dvě základní podmínky: kyselost krve a hypoxii (nedostatek kyslíku pro metabolismus buňky). Objevil, že nádorové buňky jsou anaerobní (nevdechují kyslík) a že nemohou přežít v přítomnosti vysokých koncentrací kyslíku.

Přežít mohou jenom s pomocí glukózy a v prostředí bez kyslíku. Proto nádor není nic jiného než obranný mechanismus, kterého naše buňky používají, aby přežily v kyselém prostředí, v němž je nedostatek kyslíku. Zdravé buňky žijí v zásaditém prostředí bohatém na kyslík, které umožňuje, aby mohly normálně fungovat. Nádorové buňky žijí v kyselém prostředí chudém na kyslík.

Kyselost a zásaditost organismu je výsledkem stravy. Poté, co je dokončen proces trávení, vytváří potrava (dle svého nutričního profilu) podmínky pro kyselost či zásaditost v těle. Jednodušeji řečeno, zásaditost organismu závisí na tom, co jíme.

Kyselé nebo zásadité prostředí se měří pomocí pH stupnice od 0 do 14, kde 7 je neutrální zónou. Od 0 do 7 jde o prostředí kyselé, od 7 do 14 zásadité. Aby naše buňky mohly dobře fungovat, potřebují lehce zásadité pH, malinko nad 7.

U zdravého člověka dosahuje pH v krvi 7,40 – 7,45. Krev se neustále sama reguluje, aby neupadla do metabolické kyselosti. Avšak některé potraviny ji okyselují a znečišťují organismus.

Kyselinotvorné potraviny:

- rafinovaný cukr a jeho deriváty. Je ze všech potravin nejhorší, protože neobsahuje bílkoviny, tuky, vitamíny ani minerály, nýbrž pouze uhlovodany, které škodí slinivce břišní. Jeho pH je 2,1 (velmi kyselé);
- maso (všechny druhy);
- výrobky živočišného původu (mléko, sýry, smetana, jogurty atd.);
- rafinovaná sůl;
- rafinovaná mouka a všechny její deriváty, jako jsou těstoviny, dorty, sušenky apod.;
- chleba, pečivo;
- margaríny;
- kofein;
- alkohol;
- tabák;
- veškeré průmyslově zpracované a konzervované potraviny, které obsahují konzervanty, umělá barviva a aroma, stabilizátory atd.;
- antibiotika a obecně všechny léky;

Zásadotvorné potraviny:

- veškerá syrová zelenina. Některá má sice kyselou chuť, ale v těle se změní a stane se zásaditou;
- ovoce. Například citron dosahuje v těle velmi vysokého stupně zásaditosti (nenechte se zmást jeho velmi kyselou chutí);
- mandle. Jsou velmi zásadité;
- celozrnné obiloviny: jedinou zásadotvornou obilovinou je proso. Všechny ostatní obiloviny jsou sice lehce kyselé, ale ideální strava musí obsahovat i určité procento kyselin, takže je dobré jíst i trochu obilovin. Veškeré obiloviny se musí jíst uvařené;
- med má velmi vysokou zásaditost;

- chlorofyl. Zelené rostliny obsahují chlorofyl, který je velice zásaditý;
- voda je důležitá pro tvorbu kyslíku. Buďte pořád dobře zavodnění, pijte vodu po malých doušcích po celý den;
- cvičení pomáhá udržovat zásaditost organismu, protože rozvádí kyslík po celém těle. Sedavý způsob ničí život.
- Chemoterapie neléčí, nýbrž zhoršuje kyselost organismu, protože nejenže brutálně ničí imunitu, ale okyseluje tělo do té míry, že to musí sáhnout do svých zásaditých rezerv, aby neutralizovalo kyselost. Přitom musí obětovat minerály (vápník, hořčík, draslík), které se nacházejí v kostech, zubech, končetinách, nehtech a vlasech. Proto vidíme drastické změny na osobách, které dostávají chemoterapii, mimo jiné i padání vlasů.

- Ostatní léky rovněž zhoršují kyselost organismu, takže je třeba se jim vyhýbat, jak jen je to možné.

Správná míra pH

Jak již bylo řečeno, je zcela nemožné, aby rakovinu dostal člověk, který se stravuje zdravě, pije hodně čisté vody a cvičí.

Chcete-li se správně stravovat, zajistíte svému tělu 60 % zásadotvorné stravy a vyhýbejte se výrobkům, které jsou z větší části kyselinotvorné, jako jsou např. syčené nápoje, sladkosti a produkty rychlého stravování. Nepřehánějte to se solí a používejte ji co možná nejméně. Když jste nemocní, postarejte se, aby vaše strava byla zásadotvorná alespoň z 80 %.

Máte-li už nádor, snažte se vytvořit ve svém těle co možná nejvíce zásadité prostředí. Toho můžete dosáhnout pomocí stravy, cvičení, vyhýbání se stresu a doplňováním chlorofylu.

A na závěr názory odborníků

„Veškerá takzvaná přirozená úmrtí nejsou nic jiného, než konečná míra zasyčenosti těla kyselostí“, řekl George Crile z Clewelandu, jeden z nejuznávanějších chirurgů na světě.

„Nesčetné názvy nemocí nejsou důležité – důležitá je skutečnost, že všechny ty nemoci mají stejnou základní příčinu: přemíru kyselosti v těle.“ - MUDr. Theodore A. Baroody, v knize „Zvyšuj zásaditost, nebo zemři“ („Alcalize or Die“).

„Zvýšená kyselost organismu je příčinou všech degenerativních nemocí. Když dojde k porušení rovnováhy a organismus začne ukládat kyselost a toxické látky ve vyšší míře, než dokáže vyloučit, pak se objevují nemoci“ - MUDr. Robert O. Young.

Poznámka: Rakovina, stejně jako kterékoliv jiné onemocnění – má samozřejmě podobně závažné příčiny také v rovině psychické a duchovní. Ale to už je zase na další povídání...

Lidé se často ptají, jak je to s kyselostí a zásaditostí jednotlivých položek v jejich jídelním lístku. Nabízím tedy rámcové přehledy z knihy Zázračné pH R. a S. Youngových.

Potraviny podle míry kyselínovotvornosti a zásadotvornosti

Silně zásadotvorné

• pH 9

Mladý ječmen – Citrón – Červený meloun – Petržel – Také: Relaxace – Oddych – Meditace – Laskavost – Láska – Mír

Pastinák – Kedlubna – Tuřín – Kukuřice – Tykev – Brambory se slupkou – Mladé fazolky – Kakaové boby – Sladké brambory – Karobový prášek – Aloe Vera – Jahody – Pomeranč – Zázvor – Jablečný ocet

– Tamari – Kakaový prášek – Miso – Taro – Rýžový ocet – Bylinkové koření

Mírně zásadotvorné

• pH 7,5 až 7

Amarant – Jáhly – Quinoa – Rebarbora – Rajčata – Ředkvička – Křen – Sojové boby – Sojové mléko – Bio sojové produkty – Tofu – Tempeh – Nutriční droždí – Syrové kozí mléko – Olivový olej – Lněný olej – Mandle – Lískové ořechy – Sezam – Baklažán – Kaštiny – Klíčky zrní – Žloutka

Neutrální

• pH 7

Syrové mléko – Oleje bio kvalita (kromě olivového) – Neslazený jogurt – Syrovátka – Smetana – Bio máslo

Silně zásadotvorné

• pH 8,5

Řasa agar – Antalope – Chili – Sušené datle – Sušené fíky – Chaluha – Mango – Limetka – Papája – Petržel – Mořské řasy – Chřest – Hrozno

Mírně zásadotvorné

• pH 8

Jablka – Meruňky – Avokádo – Banány – Dýně – Angrešt – jahody – Maliny – Rybíz – Ostružiny – Čerstvé datle – Čerstvé fíky – Grapefruit – Guava – Kaki – Broskve – Nektarinky – Česnek – Salát – Špenát – Listová zelenina – Mrkev – Celer – Kokosový olej – Alfalfa – Klíčky – Bylinky – Mořská sůl

Mírně zásadotvorné

• pH 8 až 7,5

Červená řepa – Papriky – Brokolice – Květák – Zelí – Kapusta –

Mírně zásadotvorné

• pH 7,5

Okurka – Artyčoky – Lilek – Pór – Třešně – Višně – Kaštiny – Okra – Rajčata – Houby – Cibule – Čerstvý – kokos – Syrový med – Růžičková kapusta – Čerstvé olivy

Mírně kyselínovotvorné

• pH 6,5

Špalda – Brazilské ořechy – Pekanové ořechy – Pistácie – Vaječná bílka – Cottage cheese – Měkké sýry – Zavařená olivy – Fazole – Sušené švestky –

Švestky – Borůvky – Sušený kokos – Brusinky – Lněná semínka – Pasterizované kozi mléko – Ochucené máslo

Mírně kyselinotvorné • pH 6,5 až 6

Čočka – Ječmen – Makadémiá – Kešu – Vlašské ořechy – Pasterizované mléko – Mléčné výrobky – Javorový sirup – Ječný sirup – Med – Fruktóza – Melasa – Hořčice – Muškátový ořech – Otruby – Neochucený popcorn – Žito – Žitný chléb – Slunečnicová semínka – Dýňová semínka

Mírně kyselinotvorné • pH 6

Pohanka – Rýžové chlebičky – Celozrnné krekry – Celozrnné cereálie – Celozrnné těstoviny – Domácí celozrnný chléb – Rýže červená – Rýže hnědá – Rýže Basmati – Pšenice – Ovesné vločky – Tvrdé sýry – Tvaroh – Bryndza – Kečup – Majonéza – Sójová omáčka – Brambory – Chléb s klíčky

Mírně kyselinotvorné • pH 5,5

Mořské plody – Ryby – Víno – Sirupy – Konzervy – Zavařeniny – Oslazené cereálie – Múslí a tyčinky – Pšeničné klíčky – Celozrnný chléb – Šlehačka – Slazené džusy – Slazené jogurty – Tvarohové jogurty – Oslazená mléka – Domácí tabák

Silně kyselinotvorné • pH 5

Kuřecí maso – Krůtí maso – Zvěřina – Zajíc – Marmeláda – Hnědý cukr – Čokoláda – Těstoviny – Rýže – Krupice – Pšeničný chléb – Pšeničné pečivo – Bonbóny – Slazené nápoje – Energy drinky – Kafe – Černý čaj – Alkohol – Pivo – Bílý ocet – Stolní sůl

Silně kyselinotvorné • pH 5 až 4

Hovězí maso – Vepřové maso – Jehněčí maso – Telecí maso – Bílý

cukr – Bílá mouka – Bílý chléb a pečivo – Koláče – Dorty – Léky – Cigarety – Uzeniny – Masové výrobky – Coca cola

Silně kyselinotvorné • pH 4

Umělá sladidla – Také: Přepřacování – Hněv – Žárlivost – Strach – Chronický stres

Jak si okysličit krev?

Výzkumné studie pulsních magnetických polí (četné z nich jsou ruské) naznačují, že mohou zdokonalit krevní oběh, regenerovat tkáň, regulovat nervový systém,

minimalizovat záněty a mírnit příznaky. Podobné americké práce posléze ukázaly, že pulsní magnetická pole urychlují léčení zlomenin, dokonce i takových, které by jinak byly neléčitelné.

Použití MPG 30 současně s čističem krve (BG 3) je velmi prospěšné. Impulsní magnetická pole prokazatelně zvyšují příjem kyslíku do buněk, podporují buněčný metabolismus a výměnu minerálů. To vše, podle mnoha studií, pomáhá při zotavení srdce, plic a trávicího traktu, revmatických a kožních nemocech právě tak jako při infekcích a celkovém posílení imunity.

Stejnou prospěšnou práci samozřejmě udělá i pravidelná chůze a cvičení, bez nutnosti jakýchkoliv investic. Je to na vás.

Zdroje:

<http://vetweb.cz/heterocyklicke-aromaticke-aminy-analyza-alimentarniho-rizika/>

<http://www.cdc.gov/nutrition/everyone/basics/fat/transfat.html>

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15957192>

<http://www.rense.com/1.mpicons/acidalka.htm>

www.becktechnology.cz

<https://www.wmmagazin.cz/category/becktechnology/>

JAK SI OKYSLIČIT KREV

Následky tepelně a průmyslově upravených potravin na kvalitu jídla

Sytit vlastní tělo živou stravou znamená dopřát mu kvalitní výživu plnou vitamínů, minerálů, enzymů, antioxidantů a dalších prospěšných látek, které dokáže naplno využít. Jaké následky má tepelná úprava potravin na kvalitu jídla?

Tepelná úprava potravin může způsobit ztrátu nutričních hodnot, jako jsou vitamíny a minerály. Průmyslová úprava potravin znamená, že mnoho potravin je vystavených různým chemickým látkám, aby se získala trvanlivost, chuť nebo textura. V některých případech se tyto chemické látky mohou uvolňovat do potravin a mohou mít škodlivé účinky na naše zdraví.

Nekvalitní strava

Pokud člověk jí nekvalitní potraviny, může tím poškodit své tělo dlouhodobě a ohrozit své zdraví. Problémy se mohou objevit ve formě bolesti hlavy, únavy, zvýšeného krevního tlaku, problémů s trávením nebo snížení imunity.

Nekvalitní strava zahrnuje totiž potraviny, které jsou plné cukru, soli, tuků, umělých barviv, alergenů

a dalších škodlivých látek. Převaha nešetrně vařených a průmyslově upravených potravin vede k následujícím důsledkům na kvalitu jídla: **Nutričně prázdná strava** způsobuje buněčnou podvýživu, kdy tělo člověka je syté, ale buňky jeho těla hladoví, a vede tak ke chronickému nedostatku důležitých výživových látek. Většina aminokyselin, esenciálních mastných kyselin, vitamínů a minerálů je zničena nebo pozměněna natolik, že tělo je nemůže správně vstřebat a plnohodnotně využít. To může vést k celé řadě onemocnění včetně psychiatrických onemocnění nebo neplodnosti.

Enzymaticky mrtvá strava je velkou zátěží pro slinivku, která je nadměrně stimulována k produkci enzymů chybějících ve stravě. Následkem toho dochází k vyčerpání její kapacity pro další metabolické procesy. Podle teorie orgánových hodin popisujících biorytmus našeho těla, náš žaludek a slinivka břišní mají nejvyšší aktivitu kolem 11. hodiny dopoledne, a aktivitu nejnižší kolem 11. hodiny večer.

V případě, že odpoledne nebo večer naše tělo zatížíme tepelně zpracovanými, vysoce sprocesovanými či chemicky konzervovanými potravinami, pro trávení kterých si tělo musí vytvořit všechny potřebné enzymy samo, vyčerpáváme kapacitu těchto orgánů v době, kdy má přirozeně probíhat jejich regenerace. Vysoká kyselinotvornost tepelně upravených a průmyslově zpracovaných potravin vede k chronickému překyselení organismu.

Změna molekulové struktury jídla a rostlinných tuků v důsledku nezdravých tepelných úprav jako je smažení, grilování, fritování nebo ohřívání v mikrovlnné troubě vedoucí k potenciálním mutagenním a karcinogenním účinkům stravy.

Toxiny

Průmyslově zpracované potraviny jsou největším zdrojem toxinů, které dobrovolně a každodenně vpouštíme do svého těla. Toxickou je pro nás každá látka, která zasahuje do normálního fungování našeho těla.

Toxiny mohou zasahovat do funkce enzymů, napodobovat funkci hormonů nebo neurotransmiterů v mozku, podporovat zvýšené vylučování hormonů, blokovat vstřebávání látek nebo vést k oxidačnímu stresu.

Průmyslově zpracované potraviny jsou přímočarou cestou k obezitě, metabolickým a hormonálním poruchám. Strava bohatá na rafinované cukry zvyšuje vyplavování inzulínu, a vede tak pomalu, ale jistě k inzulinové rezistenci a metabolickým poruchám. Škodlivé látky, které tělo nedokáže zpracovat, ukládá do hlubokých tkání, kde izoluje hleny a tuky, aby nezpůsobili imunitní reakci.

traktu, které hrají důležitou roli při obraně našeho těla vůči patogením organismům. Ve střevě se také nachází až 70 % imunitních buněk a tvoří se v něm i většina náladového hormonu serotoninu.

Zavádějící informace na obalech potravin

Naprostá většina průmyslově zpracovaných produktů má zavádějící informace na svém obalu. Nízkotučné potraviny obsahují škrob, umělá sladidla, cukr, ochucovadla a chemická barviva, navíc jim chybí zdravý tuk na vstřebání vitamínů.

Tzv. racionální výživa v podobě kuříčnicích a rýžových chlebiček je zase vysokoenergetická s vysokým glykemickým indexem. Chemikálie a barviva mohou být maskovány různými jmény. Glutamát sodný tak může být v potravinách označen jako výtěžek z droždí, bílkovinný, sójový nebo kvasnicový hydrolyzát. Chronické překyselení organismu a škodlivé látky se uvolňující z přepálených tuků a nešetrně tepelně opracovaného masa a brambor jsou epidemiologicky spojovány s nárůstem všech civilizačních onemocnění.

Historie stravování

Vývoj moderní společnosti zásadně změnil kvalitu našeho stravování.

Důležitým aspektem je také vyhýbat se přepáleným tukům, smažit na stabilních olejích (nejvhodnější je kokosový olej obsahující velice zdravé nasycené mastné kyseliny ve středně dlouhých řetězcích) a odstraňovat připálené části smaženého, grilovaného a pečeného jídla.

Zdroje:

<http://vetweb.cz/heterocyklicke-aromaticke-aminy-analyza-alimentarniho-rizika/>

<http://www.cdc.gov/nutrition/everyone/basics/fat/transfat.html>

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15957192>

<http://verge.cz>

<http://www.rense.com/1.mpicons/acidalka.htm>

Hanzelka, P.: *Chronické překyselení organismu a oxidační stres*, LR magazín 4/2014

Ve starší době kamenné, v tzv. paleolitu, byli hlavním zdrojem obživy semínka, různé druhy ovoce, výhonky rostlin a bílkoviny pocházející z uloveného masa. Tato neutrální až mírně zásadotvorná strava odpovídala přirozenosti člověka, na kterou byl původně naprogramován.

S rozvojem zemědělství v neolitu vstoupilo do naší stravy obilí a obilné produkty, a později i průmyslově zpracované potraviny, které proměnili naši stravu na vysoce kyselotvornou.

V souvislosti se živou stravou je důležité jenom zmínit, že lidský život je závislý na citlivé rovnováze mezi kyselinami a zásadami v organismu, a protože si zásadité minerály naše tělo neumí samo vyrobit, je závislé na příjmu zásadotvorných látek z potravy. Žádné uzdravení nemůže nastat v překyseleném organismu a žádná choroba nemůže přežít, jestli její prostředí proměníme na alkalické.

Látky s karcinogenním účinkem

Dalším civilizačním problémem je množství škodlivých látek s potenciálně karcinogenním účinkem uvolňujícím se při nešetrné tepelné úpravě potravin jako je smažení, grilování a pečení.

Nejdůležitější opatření ke snížení jejich příjmu se týká způsobů tepelné úpravy pokrmů v domácnosti: dávat

přednost živé stravě, sušení, vaření a dušení, případně grilovat a péct maso a ryby při teplotě pod 180 °C.

Pulsní magnetická pole

Jiří Matějka

PŘÍSTROJE MPG30 A BG3

PŘÍSTROJE MPG 30 A BG3

Zevně aplikovaná pulsní magnetická rezonance lymfy, sleziny, ledvin a jater pomáhá neutralizovat klíčící latentní cizí vetřelce a blokuje opětovné infikování. Urychluje eliminaci nákazy, podporuje detoxikaci a uvádí imunitní systém do původního stavu. Permanentní magnety, bez ohledu na to, jak jsou silné, na patogeny neúčinkují a ani nemohou. Rázný magnetický impuls působí opačně – příznivě.

Výzkumné studie pulsních magnetických polí (četné z nich jsou ruské) naznačují, že mohou zdokonalit krevní oběh, regenerovat tkáň, regulovat nervový systém, minimalizovat záněty a mírnit příznaky. Podobné americké práce posléze ukázaly, že pulsní magnetická pole urychlují léčení zlomenin, dokonce i takových, které by jinak byly neléčitelné.

Magnetické pulsy

Magnetický pulser, který vynalezl Ing. Robert Beck, je užíván převážně v oblastech lymfatických žláz, kde se obvykle skrývají viry AIDS, a stejně tak i jiné části prokrvení

obtížně dostupných tělesných tkání (tuky, šlachy, kloubní pouzdra). Právě tam se uchylují bakterie spirochety, mimo jiné, původci lymeské boreliózy (Borelia Burgdorferi, v Evropě hlavně B. Afzelii a B. Garinii).

Proudem šokovaný virus ztrácí schopnost vytvářet enzym nezbytný k jeho reprodukci a infekce se zastaví. Viry v lymfatických žlázách jsou deaktivovány a zde se u nemocných AIDS a jinými těžko léčitelnými virovými onemocněními možná naskytuje vyhlídka na delší život bez nadměrného užívání riskantních léků.

Totéž možná platí pro původce „lymeské nemoci“, jehož léčba antibiotiky v rozvinutém stádiu sice utlumí, ale po celém těle, hlavně v tukových tkáních i jinde, stále zůstávají skryté kolonie číhající na příležitost. Pokud se znovu aktivují u člověka spoléhajícího na to, že je pomocí ATB úplně vyléčený, jeho krevní testy jsou samozřejmě negativní, může to znamenat doslova explozi onemocnění z mnoha ložisek současně s velmi těžkými důsledky. Postižení by o tom mohli psát knihy. I když zde nejsou průkazné studie, dá se předpokládat, že cílené ataky mikroproudy přežití spirochétám velmi znesnadní, ne-li zcela znemožní, podobně jako mnohdy při použití mnohem komplikovanějšího aparátu známého jako „Doug Coil“.

Bob Beck věděl, že účinek jeho čističe krve (BG) nedosáhne do lymfatických uzlů či ostatních málo či vůbec neprokrvených oblastí, a proto za účelem pomoci imunitnímu systému navrhl magnetický impuls jako způsob neutralizace patogenů v lymfě. Podle zkušeností jedinců, jež Beckův PMG (Pulsní magnetický Generátor) používali na nádory, lymfu, zubní váčky a při potížích s jinými orgány, se to, co považovali za nádor, vždy zmenšilo a časem vymizelo. Mohla to samozřejmě být zduřelá lymfatická uzlina, poctivě konající svou povinnost, ale fungovalo to a lidé s tím pak už neměli žádný další problém.

Pulsní magnetická terapie

V posledních několika desetiletích se prosazuje léčba permanentními magnety, zejména při léčení kostí. Léčba magnety je všeobecně respektována v kruzích alternativní medicíny v Kanadě, kde státní licence uznává použití magnetického lůžka jako lékařského zařízení. Někteří zastávají názor, že při použití statických magnetů má severní pól magnetu (pól natáčející se k jihu) „kontrakční, léčebný, alkalizující“ účinek, zatímco léčba jižním pólem má vliv „stimulující“. Avšak v Rusku a Japonsku je efektivní léčebný účinek přisuzován jak severnímu, tak jižnímu pólu.

Pulsující magnetická pole, na rozdíl od léčivých vlastností static-

>>

Proč se začalo rodit do vody

Darwinovu teorii absolutně neuznáváme. Mimochodem, pro ty, kteří to nevědí, Darwinova teorie je v zahraničí, na Západě, zakázána jako protivědecká. Proto mají naši studenti teologických fakult a seminářů takový vtíp: „Jestli Darwin vzešel z opice, je to jeho osobní problém“.

Co má kočka ve svém potomstvu? Kořata. Co medvědi? Medvědy. Rys ostrovid? Rysi. A u boha, kdo by měl být potomkem? Boží dítě. Rozumíte? Ne opice, ne krokodýli,

ne houby, ale Boží dítě. A všimněte si, že stejně jako améba před miliony a miliardami let zůstává amébou. Jako běhaly opice v Africe, tak běhají dodnes. Spousta lidí říká: „No, práce udělala z opice člověka.“ To je pravda. Posledních 6 000 let kuň pracuje, ale člověka z něj neudělal. Takže každý má jiný původ.

Mnoho lidí se ptá: „Vezměte si srnče, které se právě narodilo, a doslova za 5-10 minut se postavilo na nohy a běželo za matkou? Proč

se to nestane člověku?“
Odpovídám: „Protože lidé nejsou obyvateli tohoto světa. Ano, přišli na tuto zemi před miliony let, takže gravitační složka se neshoduje s domovinou. Naši předkové našli východisko z této situace. Starověké ženy rodí do vody. Dítě v děložce je ve vodním prostředí. A když přechází z vody do vody, nedostává se mu gravitačního šoku. A začíná plavat dříve než chodit a jeho vývoj je lepší.“

Pulsní magnetická pole

kých magnetů působících jiným způsobem, produkuje přímo v tělesných buňkách a tkáních elektrické mikroproudy. Tato skutečnost byla rozhodující při úvaze vytvořit magnetický pulsni generátor pro zlepšení zdraví cestou podpory (odlehčení) imunitního systému.

Výzkum při Albert Einstein College of Medicine, a následně registrované patenty, prokázal účinnost mikroproudů při neutralizaci patogenů v krvi a vodě. Beck věděl, že elektrizace krve na patogeny skrývající se v lymfě nebo jiných tělesných oblastech nedosáhne. Bylo zjevné, že očištný proces značně urychlí jen zařízení vytvářející mikroproudy přímo v specifických orgánech nebo tkáních.

Použití MPG 30 současně s čističem krve (BG 3) je velmi prospěšné. Impulsní magnetická pole prokazatelně zvyšují příjem kyslíku do buněk, podporují buněčný metabolismus a výměnu minerálů. To vše, podle mnoha studií, pomáhá při zotavení srdce, plic a trávicího traktu, revmatických a kožních nemocech právě tak jako při infekcích a celkovém posílení imunity.

Co je magnetický pulser MPG 30

Jedná se v podstatě o přístroj se speciální cívkou s odpovídající indukčností, spojenou kabelem se skřínkou obsahující síťový zdroj nabíjejí speciální kondenzátor.

Jelikož všechny uvedené součásti jsou vystaveny značnému elektrickému namáhání, musí být zvoleny velmi pečlivě. Například kondenzátory běžně užívané ve spotřební elektronice jsou pro tento účel nepoužitelné, a použitelné nepatří do právě levné kategorie právě tak, jako spinací prvky snášející enormní zatížení. Je to, jako vše, zdánlivě prosté, ale konstrukci dlouhodobě funkčního generátoru

pulsů dále komplikuje požadavek na stoprocentní spolehlivost a dokonale bezpečné použití; hotový přístroj musí vyhovět přísným testům ve státní zkušebně, což celou záležitost posouvá do jiné, než „amatérské“ cenové hladiny. (Náboj z kondenzátorů použitých v těchto přístrojích dokáže zabít i tu nejodolnější tchyni...)

Princip funkce spočívá v nabití vysokokapacitního kondenzátoru a jeho následném bleskovém vybití do indukční cívky se vzduchovým jádrem. Tato cívka musí být vypočtena a navinuta tak, aby magnetický impuls po vybití náboje z kondenzátoru indukoval ve vodivém prostředí mikroproudy v rozsahu 50-100 μ A. K indukci dostatečného výkonu vzniká z cívky impuls, který proniká 20 až 25 cm hluboko do tkáně. Proces je přitom neinvazivní, uživatel necítí vůbec nic.

Bob Beck vždy prosazoval postup (protokol) se společným použitím všech tří vzájemně se doplňujících prvků – čističe krve (BG 3), pulsniho generátoru (MPG 30) a koloidu stříbra (volitelná součást BG3), který označil za „druhý imunitní systém“. Každý z uvedených prvků má svou „specializaci“ a společně tvoří mocnou podporu lidskému zdraví. Věřme mu. Není třeba znovu vynalézat kolo...

Multifunkční generátor BG3 a magnetický pulser MPG 30 vyrábí český výrobce www.becktechnology.cz

Video:

Magnetický pulser: <https://youtu.be/6RPJSOSumfs>

Generátor BG3: <https://youtu.be/cjJOv4rCB3o>

Tento článek neslouží v žádném případě jako návod k užívání a následování, je myšlen v rámci nezatajování informací jako můj osobní názor, bez záruky informací.

Podvod zvaný úroky

PODVOD, ZVANÝ ÚROKY

Peníze protékající ekonomikou jsou ve své podstatě krví a nervovým systémem společnosti. Také se dají přirovnat k centrálnímu informačnímu systému moderní společnosti, a s tímto vědomím by s nimi lidé měli zacházet.

Lidstvo je schopno vyprodukovat dostatek potravin pro každého člověka na této planetě, a také práce je dostatek, ale už není schopno zajistit dostatek peněz na zaplacení těchto základních potřebných hodnot. Ptáte se, jak je to možné?

Pojďme se tedy pokusit poodhalit roušku tajemství, která se skrývá za fenomén, zvaný peněžní úrok.

Peněžní systém za uplynulá desetiletí získal obrovskou moc, jež nemá v dosavadních dějinách obdoby a zcela se vymknul kontrole národních a mezinárodních autorit. Globální peněžní krize, které se pravidelně opakují, nejsou ve skutečnosti krizemi finančními, jsou to krize morální. Za všemi

dosavadními finančními problémy lidstva stojí úrok a přeměna pravé materiální hodnoty peněz ve virtuální realitu zvanou kyber – měšec, kde se jejich hodnota rovná číslu na vašem účtu. Současné národní měny a celá světová ekonomika je založena na dluhu a obavách z nedostatku. Poslední světová krize poukázala na prohlubující se nestabilitu globálního peněžního systému jako celku a jako viníka této krize jasně označila bankovní sféru. Na tomto příkladu je možné pochopit, že ti, kdo drží v rukou otěže ekonomické moci, mohou vyvolat jakoukoli ekonomickou nestabilitu, aniž by se pak museli zodpovídat jakékoli vládě. Ve skutečnosti to je přesně naopak. Globální investiční bankovní struktury jsou schopné vlády ovládat a řídit jejich rozhodování ve svůj prospěch a pro vytyčené vlastní cíle.

V dávné minulosti byl úrok označen za lichvu. Odsuzovala ho a zakazovala všechna náboženství. Židé nesměli půjčovat na úrok židům, což jim ovšem nebránilo provozovat tuto nekalou praxi vůči ne-židům, a proto byli ve středověku tak neoblíbení. Islám toto nekalé vydělávání peněz zakazoval podstatně důrazněji: „*To, co jako lichvu berete, aby přineslo rozmnožení vzaté z majetku jiných, to nepřinese u boha úrok žádný.*“ (Korán, súra 30:38). Evropu ale nejvíc ovlivnilo křesťanství. Od roku 305 po Kr. až do 19. století patřila katolická církev mezi hlavní bojovníky proti „hříchu lichvy“. Půjčování peněz v západním světě poprvé legalizoval v roce 1545 Jindřich VIII. poté, co se rozešel s papežem. Dnes už toto pravidlo stále připomínají jen islámští vůdci. Tolik k historii.

Dnešní společnost se vyznačuje hlavně tím, že drtivá většina lidí žije na dluh a tento životní styl se stal neodmyslitelnou součástí života jednotlivců, rodin, firem, ale i politických stran a bohužel i států.

Důsledky úroku

Aby se daly lépe pochopit negativní důsledky moci úroků zabudovaných do peněžního systému, je třeba definovat tři základní rysy.

1. Úrok nepřímo povzbuzuje falešnou soutěživost mezi účastníky bankovního systému.
2. Úrok neustále podněcuje potřebu trvalého růstu, dokonce i tehdy, když při něm stagnuje reálná životní úroveň.
3. Úrok koncentruje bohatství zdaňováním velké většiny ve prospěch malé menšiny.

Povzbuzování falešné soutěživosti, kterou uměle vytváří dnešní peněžní systém, staví jednotlivé účastníky úvěrového systému nekompromisně proti sobě.

Když banka vytvoří peníze tím, že vám poskytne hypoteční půjčku ve výši 100 000 Kč, vytvoří jen jistinu v momentě, kdy tuto částku připíše na váš účet. Přitom však

ve snaze získat dalších 1 000 000,- Kč. Protože se všechny banky chovají stejně, někdo z tohoto vychytralého bezohledného systému zákonitě musí vypadnout a zkrachuje. Ten, kdo nezkrachuje, ve skutečnosti použije vydělané peníze, tedy získaných 1 000,- Kč, k pokrytí úroků. Jednoduše řečeno, když platíte úroky ze své půjčky, používáte jistinu někoho jiného.

Falešný systém

Jinými slovy, trik vytvářející

vytvořeny. Když se nám to nepodaří, jsme ztrestáni bankrotem.

Když si banka ověřuje něčí úvěruschopnost (tzv. rating), ve skutečnosti zkoumá, zda je schopen soutěžit a vyhrát v tomto nesmyslném zápase proti ostatním hráčům, tj. jeho schopnost vybojovat od nich něco, co nikdy nebylo vytvořeno.

Stručně řečeno, současný peněžní systém nás nutí, abychom se kolektivně zadlužovali a soutěžili s ostatními. Tato bezohledná soutěž sebou přináší velmi negativní prvky, které společnost postupně rozkládají a degradují její podstatu soudržnosti a přirozené pospolitosti. V ekonomické oblasti tento necitelný systém provází vlna neuhrazených faktur a nesplacených pohledávek, která se šíří řetězovou reakcí a postupně způsobuje firmám a lidem ekonomické potíže. To pak logicky vyvolává vlnu propouštění a ztrát pracovních míst. Paradoxem je v současnosti skutečnost, že největším dlužníkem je stát.

Rostoucí nezaměstnanost má velmi vážné dopady na sociální aspekty společnosti, zejména v oblasti osobních bankrotů provázených ztrátou stability rodin a nezřídka i následným šířením kriminality, s čímž jsou spojeny obrovské ztráty na majetku firem a občanů. Stát tyto negativní projevy následně musí nést na svých bedrech,

očekává, že jí zhruba do dvaceti let vrátíte 2 000 000 Kč. Když to neuděláte, připraví vás o váš dům, a tím si pokryje případnou ztrátu. Banka nevytváří úrok; posílá vás do soutěže, abyste bojovali proti všem

nedostatek, nepostradatelný k fungování tohoto falešného systému, vytváří peníze na základě bankovního dluhu a nutí nás mezi sebou bezohledně soutěžit o peníze, které ještě nebyly

Úrok nemá žádnou skutečnou hodnotu

Podstata nesmyslnosti dnešního pojetí půjčování peněz spočívá hlavně v tom, že žádná banka, ani žádný jiný systém spekulující či obchodující s penězi, není schopna vytvořit nic, co by mohlo prospívat společnosti. Je to přesně naopak – banka neumí vyprodukovat žádné materiální hodnoty, založené například na výrobním procesu.

Pouze posílá své klienty, aby pro ni vydělávali peníze, bez ohledu na to, že značné procento z nich v této podvodné soutěži nemůže ekonomicky přežít. Největší tragédií současné společnosti je, že bankovní sektor vydělává tímto podvodným způsobem ze všech hospodářských oblastí nejvíce, a to i v dobách hluboké ekonomické recese.

Jakýkoliv obchod s penězi je ve své podstatě brzdou rozvoje ve všech oblastech společnosti. Platy bankovních úředníků jsou ve všech zemích světa v porovnání s ostatními odvětvími nejvyšší, i přesto, že

jak v oblasti zaměstnanosti, tak v oblasti orgánů činných v trestním řízení. Umělý nedostatek vytvořený bankou má také velmi negativní vliv v oblasti korupce. Vynucená falešná nesmyslná soutěž žene firmy do potřeby získávat zakázky za každou cenu. Aby dostaly závazkům vůči bankám, a mnohdy z důvodu obav o přežití, jsou nuceny sáhnout až k nekalým korupčním praktikám.

Ekonomický růst za každou cenu

Podněcováním stálého růstu, který zapříčiňuje úrok, tedy neférová soutěž, si banka už dopředu nárokuje a přivlastňuje část tohoto růstu. Do nekonečna rostoucí úroky z úroků jsou ve skutečném materiálním světě nemožné.

Například jeden halěr, investovaný třeba svatým Josefem při narození Krista, by při dnešním složitém čtyřprocentním úrokovém systému do roku 1749 dosáhl hodnoty zlaté hroudy o velikosti zeměkoule. Do roku 1990 by dále rostl a dosáhl hodnoty 8 190 zlatých koulí o hmotnosti zeměkoule.

Z tohoto dynamického pohledu je současný peněžní systém začarovaný kruh vyžadující stálý ekonomický růst, dokonce i v případě, když v něm stagnuje reálná životní úroveň. Průběh poslední finanční krize je toho příkladem.

Efektem koncentrace bohatství, zapříčiněným lichvou zvanou úrok, je nepřetržitý přesun bohatství od velké většiny k malé menšině.

Nejbohatší lidé, firmy a hlavně globální investiční bankovní skupiny, vlastní drtivou většinu aktiv, které prostřednictvím úroků poskytují široké veřejnosti a firmám. Tím si zajišťují nepřetržitou rentu od všech, kteří si potřebují půjčit, aby obdrželi potřebný směnný prostředek.

Banka tedy ve své podstatě provádí jen spekulace a obchody s penězi, které ale lidské společnosti **nepřinášejí žádné materiální, sociální a morální hodnoty.**

tato oblast je obrovskou brzdou lidské společnosti, zátěží a příčinou mnoha lidských neštěstí a tragédií.

Půjčování peněz na úrok je nemorální ostudné okrádání občanů a firem, podobné hazardní hře, v níž může zvítězit jen banka, neboť si

každý úvěr jistí nemovitostmi či jiným hmotným majetkem.

Negativní projevy úvěrového systému

- Systém úrokovaných půjček odčerpává ekonomické hodnoty z výrobní sféry, a tím trvale brzdí přirozený rozvoj této oblasti.
- Podvodně nastavený úvěrový systém je příčinou mnoha bankrotů firem a domácností, protože funguje na základě nedostatku a bezohledné konkurence, v níž už z principu nemohou dostat požadovaným závazkům všichni zúčastnění.
- Ve sféře hypotečních úvěrů odčerpává finance stavebníkům, čímž způsobuje nemalé ztráty a brzdí přirozený vývoj v této oblasti.
- Ve společnosti vyvolává negativní projevy hlavně v sociální oblasti a způsobuje trvalý odliv financí od méně majetných k hrstce investorů ovládajících bankovní sektor.
- Zisky vyprodukované z úroků, opětovně používané k tvorbě nových úroků a obchodu s penězi, svou podstatou nejenže nijak neprospívají lidské komunitě k udržitelné sociální ekonomické rovnováze, ale naopak vytvářejí ekonomické pasti v oblasti firem a občanské zadluženosti, a tím celému hospodářství a lidské společnosti škodí.

Pozice státu

Stát by měl být hlavním garantem výrobního potenciálu ve své zemi, neboť tato oblast je základem jeho ekonomiky a místem tvorby hmotného majetku, z něž následně čerpá celá státní ekonomická struktura.

Když se ovšem na současný postoj a úlohu státu podíváme z reálného pohledu, zjistíme, že priority a uspokojování potřeb jsou nastaveny úplně opačně. Presentovat tuto skutečnost můžeme na příkladu bankrotu firmy. Jako první uspokojuje své potřeby u krachujícího subjektu

stát, následuje banka, a teprve nakonec, když už je většinou vše rozebráno, jsou na řadě poškozené firmy, kterým zkrachovalý subjekt dlužil peníze za reálné hodnoty. Nepřipadá vám to podivné, nespravedlivé, hloupé, a hlavně bezohledné? Tím, kdo nese hlavní vinu na tom, že podnikatelský

subjekt zkrachuje, není ten, kdo zabezpečuje tvorbu kapitálu, ale ten, kdo parazituje na celkové ekonomické podstatě, tedy bankovní systém, a také ten, kdo fungování zmíněného systému umožnil, tedy stát.

Správné pořadí vykrývání pohledávek musí být následující:

1. podnikatelské subjekty, neboť tato oblast je jediným zdrojem a tvůrcem ryzích výrobních

hodnot, zabezpečujících produkci kapitálu;

2. stát jako správce a dobrý hospodář;
3. banka jako parazitující subjekt, který společnosti nepřináší žádný užitek.

Takto nastavený systém by banky velice brzy donutil přehodnotit

chování a přestat s vychytralým a bezohledným okrádáním lidské společnosti. Současný systém bankám zaručuje jediné – v žádném případě neprodělat.

Jak z toho ven

Především se jedná o otázku odpovědnosti vlád, politických stran, představitelů firem, ale také nás, lidí. Že by nějaká vláda z ničeho nic zaplatila bilionový státní dluh

a začala se chovat zodpovědně, to asi v dohledné době nehrozí, natož aby usilovala o zásadní změnu v systému bankovníctví.

Očekávat, že se politická reprezentace zleva doprava vzdá

svých postů nebo propletených vazeb ve správních radách bankovních společností, by asi bylo také hodně naivní.

Firemní struktura a všichni občané v našem státě ale mají jednoduchou možnost – mohou tento podvodný systém začít ignorovat. Prostě do něj dále nevstupovat, a tím mu odejmout podporu. Je třeba doplatit stávající půjčky a za žádných okolností neuzavírat nové. Zrušit všechny debetní karty a přehodnotit všechny placené bankovní služby. Mít stále na paměti, že jakákoliv finanční půjčka je vstupem do falešné podvodné soutěže, v níž právě vy nemusíte vyhrát, a i když se vám to podaří, mějte na paměti, že jen za cenu, že někdo musel prohrát. Totéž platí o akciové burze v jakékoli podobě.

Možná budoucnost

Z výše uvedených důvodů a vzhledem k neúnosnému stavu naší společnosti je třeba zformovat sdružení firem do Hospodářské asociace, která sdruží firemní potenciál, který bude zastupovat firmy v prosazování

zcela nových ekonomických zásad s důrazem na tvorbu ryzi produkce nedeformované současným systémem a produkci sociálního kapitálu, s cílem vytvořit spravedlivou prosperující odpovědnou společnost

orientovanou na soudržnost a vzájemnou spolupráci.

Jedním z možných cílů k dosažení potřebné rovnováhy je nová forma banky se statutem neziskové organizace. Je zřejmé, že při vzniku takovéto organizace a nevyužívání současných bankovních systémů by současná bankovní struktura zakrátko zanikla a nemohla dále provozovat bezohledné systémy, stavějící společnost proti sobě a vysávající z ekonomiky ryzi kapitál. Přerod na jiný, možná neúvěrový systém, by bezesporu nebyl jednoduchý, nicméně by tato vlna posunu hodnot pro společnost jako celek znamenala důležitý krok k morálním hodnotám a zodpovědné tvorbě dostatečného sociálního kapitálu, nezbytného k udržení trvalé hojnosti.

Mírný nadbytek je opačnou a správnou cestou k sociální stabilitě společnosti. Současný bankovní úvěrový systém je založen na nedostatku, to je to, oč bankám jde. Trvalý nedostatek peněz je pro banku nástrojem zaručujícím její existenci. Pokud k těmto problémům přidáme škodlivou

inflaci a devalvaci měn, kdy nakonec zaplatí celá společnost a profitují opět jen banky, dostaneme charakteristiku a ucelený obraz bankovní nadvlády nad celosvětovou ekonomickou strukturou lidské společnosti.

Opravdu chcete být novodobými nevolníky a vazaly globálních investičních bankovních korporací?

Pozitivní změny

Pokud občané a firmy opustí dosavadní falešnou cestu bankovního sektoru, který vydělává peníze bez vlastního přičinění, stane se jediné. Banky přestanou vysávat naše peněženky a budou donuceny začít používat nečestně nashromážděný gigantický kapitál k tvorbě reálných hmotných procesů, které jsou základem lidské společnosti. Stručně řečeno, budou muset začít investovat v oblastech, které lidem přinášejí prospěch, a ne problémy a bezohledný boj. Následný ekonomický přínos pozitivně ovlivní produkci nových zaměstnaneckých míst, posílí stabilitu firem, sníží kriminalitu a celkově uvolní sociální napětí ve společnosti.

Na co se je třeba připravit, pokud budeme lichváře ignorovat?

- současná politická scéna a bankovní sektor, včetně celé burzovní mašinérie, nás budou zpočátku ignorovat;
- pak zesměšňovat;
- potom začnou útočit;
- pak budou chtít vyjednávat;
- a nakonec se dostaví vítězství.

Pokud má lidstvo dosáhnout pozitivních změn, musí začít od základu měnit dosavadní přístup k penězům a přestat žít na dluh. Je to nelehká cesta. Znamená to značnou změnu v myšlení a jednání lidí, ale výsledek bude o to bohatší a prospěšnější, neboť nás oprostí od dluhů a nejistot.

Petr Havlíček

Neporušená kostra mamuta stará 10 000 let

Sibiřská krajina je známá jako bohatý zdroj prehistorických fosilií. Skupina pastevců sobů nbedávno učinila mimořádný objev: dobře zachovanou kostru srstnatého mamuta.

Kostru byla tak neporušená, že k ní byly stále připevněny části kůže a svaly. Výzkumníci předpokládají, že mohou v lebce najít dokonce kousky jeho mozku.

Zamrzlí mamuti

Kostru objevili místní pastevci sobů na mělkém konci jezera Pechevalavato nacházejícího se v autonomní oblasti Yamalo-Nenets. Pozůstatky zahrnovaly lebku a několik dolních fragmentů nohy se stále neporušenými šlachami.

Místní obyvatelé zalarmovali výzkumníky, kteří od té doby spolupracovali s obyvateli na odkrytí zbytku pozůstatků pravděpodobně ukrytých pod hladinou jezera. Je pravděpodobné, že dokončení tohoto úsilí a vyhodnocení objevu zabere značné množství času.

Odborníci předpokládají podle velikosti fosilie, že byl mamut pravděpodobně mladý, ale až další analýza odhalí, jak starý ve skutečnosti byl.

Srstnatí mamuti se po naší planetě potulovali během éry pleistocénu, který trval někde mezi 2 580 000 až

11 700 lety. Podle vědců se populace mamutů rozšířily po celém světě, ale většina jejich pozůstatků byla v posledních letech odkryta na Sibiři a v Mexiku.

Předpokládá se, že mamuti v Rusku z velké části vyhynuli asi před 15 000 lety, zatímco jiná populace na ostrově St. Paul zmizela údajně jen před 4 300 lety.

Podle Jevgenije Khozyainové, výzkumnice Shemanovského institutu v Salechardu, je nalezení úplné kostry mamuta raritou.

Unikátní objevy v permafrostu

V permafrostu na severu Sibiře bylo nedávno odkryto několik dalších dobře zachovaných mrtvol mamutů, protože vlna veder, která se v létě prohnala územím, rozmrazila silný led. Archeologové věří, že díky teplejšímu klimatu budou nadále odhalovat další pravěké exempláře.

K podobnému objevu došlo na druhém konci světa v květnu 2020, kdy byly pozůstatky 60 mamutů získány ze staveniště přímo u Mexico City v Mexiku. Asi před 15 000 lety bylo tato oblast místem starověkého jezera známého jako Xaltocan, kde se shromažďovali obří mamuti a jiná zvířata té doby.

Odborníci se domnívají, že mamuti ve starověkém jezeře v Mexiku zemřeli poté, co uvízli v bahně, a je pravděpo-

Kostra mamuta vystaveného v Srbsku je světový unikát, protože jde o původní kostru. Po objevu ve stěně dolu bylo pod něho zasunuta ocelová deska a společně s kostrou přemístěna do nedalekého muzea. Ve světových muzeích se vystavují pouze kostry složené z deseti jiných nálezů, proto je mamut v Srbsku světový unikát, kam by měly jezdit povinně školní výlety z celé Evropy.

Rusko

Předpokládá se, že mamuti v Rusku z velké části vyhnuli asi před 15 000 – 10 000 lety.

dobné, že rani lidé na jejich neštěstí vydělali. Trvalo šest měsíců, než tým výzkumníků odstranil ostatky a práce na místě pokračují dodnes.

Stále živá DNA

Zamrzlá tundra sibiřského permafrostu je proslulá tím, že produkuje neuvěřitelně dobře zachované exempláře z prehistorických dob. Vědci byli například dokonce schopni analyzovat DNA 28 000 let starého vzorku mamuta, který byl v roce 2011 nalezen neuvěřitelně dobře zachovaný v permafrostu. Analýza ukázala, že DNA je stále živá a aktivní.

„Až dosud se mnoho studií soustředilo na analýzu fosilní DNA, a ne na to, zda je stále živá,“ prohlásil autor studie Kei Miyamoto z katedry genetického inženýrství na Kindai University. *„To naznačuje, že i přes uplynulé roky, se buněčná aktivita může stále vyskytovat a její části mohou být znovu vytvořeny.“*

Studie z roku 2011 vedla k diskusím o možném návratu mamutů k životu, právě z těchto aktivních kmenů DNA. Výzkum stále pokračuje.

Do té doby se budeme muset postarat o to, abychom tyto prehistorické tvory postupně studovali.

Příklady podivného datování

Srbsko

Stejně významné objevy neporušených koster mamutů znám ze Srbska. V jednom dole u Viminacium byly nalezeny kostry devíti mamutů, jeden dokonce ve smrtelné poloze. Tento mamut je vystaven v muzeu s datováním, které se podivně mění. Když jsem tam byl poprvé v roce 2015, na informační tabulce bylo uvedeno jeho stáří 1 milion let. Při poslední návštěvě před pár lety se datování změnilo: „Stáří mamuta, který náhle zemřel a je vystaven v jeho původní smrtelné poloze je 0 až 800.000 let.“

Aljaška, Beringovo moře

Na ostrově St. Paul vyhnul poslední mamut údajně před 4.300 lety.

Malta a Kréta

V muzeu u jeskyně Ghar-dalam je vystavena kostra mamuta vysoká jeden metr. Mamut má být starý 1 milion let. Stejně kostry, spíš fosilie, byly nalezeny na Krétě nedaleko města Chania.

Odborníci tvrdí

Mamuti se po naší planetě potulovali během éry pleistocénu, který trval někde mezi 2 580 000 až 11 700 lety. Pro úplnost uvádím oficiální verzi: Mamuti se odštěpili od asijských slonů před asi 4,8 miliony let, asi 2,5 milionu let poté, co se společně odštěpili od afrických slonů. (To se mi jeví jako velkorysá až nevěrohodná datování, jak to ví?).

Zdá se, že současná věda si stále hraje na miliony let, aniž by pro to měla jediný důkaz. Nové důkazy potvrzují, že celá historie lidstva a Země byla zřejmě vymyšlená a „**Všechno bylo úplně jinak**“.

Minimamut na Krétě

Jiří Matějka

Podle paleontologů z londýnského Přírodovědného muzea nepatří fosilní pozůstatky slonovi, ale trpasličímu mamutovi, který žil ve středomoří ještě před 3000 lety.

MINIMAMUT NA KRÉTĚ

Nejde o nový nález, ale o nový pohled na fosilii nalezenou ve Středomoří již v roce 1904. Britští vědci, Victoria Herridge a Adrian Lister, publikovali v odborném časopisu *Proceedings of the Royal Society* článek, v němž uvádějí na pravou míru dlouholetý spor o tom, čeho že to pozůstatky vlastně jsou.

Mělo se zato, že zvířete o hmotnosti 300 kg, jenž patřilo k zakrslé formě savce jménem *Palaeoloxodon antiquus*, pravěkého slona s rovnými kly. Podobné nálezy miniaturních slonů-mamutů jsou totiž známy i z dalších středomořských ostrovů – Sicílie, Kypru a Malty.

Konkrétně v případě krétského nálezu nejde o potomka pravěkého slona, nýbrž o příslušníka rodiny mamutů. K takovému závěru dospěli vědci díky zachovalé stoličce, kterou porovnali se staršími pozůstatky tří mamutích druhů *Mammuthus rumanus*, *M. meridionalis* a *M. Trogontherii*. Ti všichni se, stejně jako „sloní“ druh *P. Antiquus*, kdysi po Evropě potulovali.

Slona z příbuznosti vyloučilo utváření stoličky. Zuby rostou tak trochu jako letokruhy na stromě. V případě slonů a mamutů se ale rozdílně tvarují a sklovina na jejich zubech vytváří specifické zřasezení. Je tak originální, že u fosilních druhů slouží k jejich identifikaci. Proto také vědecká jména celé řady vyhynulých chobotnatců končí na -odon, což v překladu znamená zub. Podobnost zřasených „letokruhů“ na nalezeném zubu z Kréty s mamutími nenechala vědce na pochybách – jde o skutečného mamuta.

Výprava na Krétu

Vypravil jsem se na ostrov Kréta s cílem najít místo, kde byly objeveny fosilie mini-mamuta. Na svých cestách jsem již viděl jednu kostru mini-mamuta vystavenou v soukromém muzeu na Maltě (s již neplatným popisem, že jde o sloní mládě). To byl důvod, proč mám v plánu vidět a najít dalšího, tentokrát na Krétě. A taky mě fascinuje nijak a ničím nepodložená argumentace historiků, kteří s klidem

datují objev na Krétě do období 800 tisíc až 3 tisíce let (?). To jako stovky tisíc let byla naše planeta v klidu a bez vývoje? Na Maltě uvádějí dokonce 1 milion let. Odbornému datování nelze věřit a je vymyšlené. Historici, geologové a paleontologové jsou profese, kde můžete bez studu a postihů tvrdit cokoliv.

Dlouho jsem se snažil podle staré mapy najít, kde byl krétský mini-mamut objeven. Po dlouhém pátrání a čtení studií jsem našel, kde to místo je.

Poloostrov u Chanie

Severovýchodním směrem od města Chania je poloostrov. Pokud chcete najít ono místo, vydejte se směrem na Agia Triada, pak do Gouverneto monastery. Dál musíte pokračovat pěšky kaňonem k Catolico Fyord. Na levé straně zálivu je kamenitá plošina, kde byly objeveny fosilie mini-mamuta.

Je v podstatě jedno v kterou denní dobu se na průzkum vydáte. Musíte

tak jak je vidíte například v lese – zbytky srnky, nebo hlodavce. Musíte změnit pohled na věc a začít hledat zbytky „trpasličího světa“, kdy dospělý mamut měl výšku sotva 1 metr.

Fosílie mini-mamutů

Znova a znova jsem procházel s fotografií v ruce pobřežní plošinu. Běžné velikosti zkamenělých lastur a flóry mě přestaly zajímat. Napadlo mě, pokud byl před pár tisíci lety svět obývaný „trpasličí faunou a flórou“, pak musel být v tu dobu malý i člověk. Ale jak najít mezi velkými kameny pozůstatky malých kostí? Geologické posuny a pohyb kamenů musel zákonitě malé kosti rozdrtit, takže je dnes tak snadno nenajdete.

vždy počítat se zpáteční cestou. Když vyrazíte brzy ráno, pak se vracíte v poledne, pokud navečer, můžete vás v kaňonu zastihnou tma. Vezměte si sebou dostatečnou zásobu pitné vody.

Cesta do zálivu

V odpoledních hodinách jsem přijel a zaparkoval u Gouverneto monastery. Dál vede kamenitá cesta přes zajímavé jeskyně (Arkoudiotissa Cave, Cave of the Hermit John) a starý klášter Moni Katholiko. Nedaleko jsem objevil kámen se starou geometrickou rytinou, který tam ale již dnes určitě nebude ...

Poslední část cesty vede kaňonem strmě dolů až k moři, kde uvidíte úzký záliv. Po cestě doslova v pekelném

horku je to místo osvěžení. Zaplavte si v moři a vnímejte okolí – uvidíte pozůstatky podivných pravidelných bloků, snad dávného přístavu, který zde kdysi mohl být.

Svět trpaslíků

Dlouho jsem procházel pobřežní kamenité plato a hledal zkamenělinu mini-mamuta. Pobřeží je bezútesné, bez vody a porostu, a kameny jsou horké. Viděl jsem běžné zkameněliny lastur a mořských obratlovců, ale zatím žádné hrudní kosti malého mamuta. Podle Dr. Victorii Herridge z britského institutu zde mají být vidět.

Po hodině bezvýsledného průzkumu jsem změnil taktiku. Je potřeba si uvědomit co vlastně hledáte. Běžně předpokládáte, že hledáte nějaké kosti,

Zkamenělinu hrudní kosti mini-mamuta doktorky Viktorie jsem sice nenašel, ale na jiném místě jsou vidět fosílie jiného trpasličího mamuta. Přestal jsem vnímat útrapy a horko, a mé nadšení bylo veliké. Skutečně, objevil jsem další důkaz „trpasličího světa“, který na naší planetě existoval ještě před pár tisíci lety. Stejný mini-svět byl na Maltě (skutečná kostra mini-mamuta), Sicílii, na řeckých ostrovech, v Americe (trpasličí jeleni), v Indonésii, na Sibiři apod. Po vychladnutí myšlenek zůstává jedna velká otázka: „Na Krétě přece mamuti nikdy nežili, tvrdí oficiální věda.“

Pohyb pevnin před pár tisíci lety

Sedím na kameni v krétském zálivu u fosílie mamuta a přemýšlím. Podle ruského geologa, který dvacet let zkoumal doly na Sibiři a jinde, se asi před 5–6 tisíci lety odehrála poslední velká změna povrchu země. Mnohé ostrovy a pevniny se propadly pod hladinu moře, nové vystoupaly, vznikaly nové hory a údolí. Nezpochybnitelným důkazem jsou ostrovy Malta, které vznikly během několika dní. Také se změnilo celé středomoří. Moře mezi Maltou a Sicílií bylo kdysi bažinatou lagunou s mnoha ostrůvky, kdy se dalo přejít nejenom na Sicílii, nebo do Španělska, ale až na řecké ostrovy v podstatě suchou nohou. Důkazem pravěké dopravy jsou například vjeté zkamenělé koleje, které vedou dnes

pod mořem. Na dně středozemního moře byly objeveny megalitické stavby a zbytky potopených měst.

Před pár tisíci lety se změnil povrch pevnin na celé naší planetě. Je nutné zdůraznit, že nešlo o zvýšení hladiny moří, jak nám s úsměvem na tváři tvrdí geologové, ale naopak, došlo k rychlému vyzdvižení pevnin, tak jako na Maltě. Hladina moří zůstala stejná, voda se podle fyzikálních zákonů rozlila do nových zálivů. V tu dobu vzniklo mnoho nových řek, další řeky změnilly svůj tok – například Nil kdysi tekli jinak, nebo Dunaj naopak. V tu dobu vznikala nová úrodná údolí, kde dnes žijeme. Vznikaly nové hory. Například Andy vznikly během 100 let, stejně jako Alpy (dodnes rostou) – a lidé byli při tom a viděli to.

Objev fosílií mini-mamuta na ostrově Kréta

jak ho vidím dnes. Ostrov Kréta byl kdysi bez vysokých hor, na nízkých planinách rostla bujná flóra, žili malí mamuti a menší lidé. Tehdy obíhala Země kolem slunce v kruhové oběžné dráze, den byl kratší, klima příznivé pro život a na světě byl „ráj“.

Před pár tisíci lety se oběžná dráha Země změnila na elipsu a vznikla období jaro-léto-podzim-zima (důkaz najdete v archeologické sekci v Národním muzeu v Bělehradě, nebo ve Slovanském letopočtu; dnes je rok 7528).

Souřadnice místa: 35.5521958N, 24.1939639E

Pokračování v dalších číslech časopisu WM magazín.

Tušení stínů a souvislosti

Dobře placení historici a geologové tvrdí, že vše na naší planetě probíhalo po sta miliony let plynule a bez problémů. Mám dojem, že dnešním dnem začnou mít velký problém. Zeměkoule není staticky klidná planeta, vždyť si uvědomte, co se odehrálo za změny jen za posledních 100 let. Lijáky, tornáda, eroze pevnin, zemětřesení, války, testovací atomové výbuchy (celkem 2053) – to vše změnilo naše klima během pár desítek let. Historik vám snadno odpoví, že tehdy ještě nebyli na Zemi žádní lidé, jen opice.... Pak vám budou vědci tvrdit, že po jednu miliardu let byla Země spíše plochá, plná bažin a močálů. Jak na to přišli? Vycucali si to asi z prstu.

Vrátím se k trpasličímu světu ve středomoří. Je zřejmé, že malý mamut na Krétě nežil na skalnatém pobřeží,

Zamlčená pravda o úspěšné léčbě

Ktěmto informacím se dostal prostřednictvím své práce. Rex pracoval v šedesátých letech ve výzkumu v Perthu, v západní Austrálii, kde se zkoumalo složení půdy ve vztahu k rostlinám. Díky své práci a své inteligenci zjistil, že metabolismus vápníku v rostlinách podporuje bór.

A protože v té době začal sám trpět artritidou, začal uvažovat: „Když bór pomáhá zpracovat vápník rostlinám, možná by mohl pomoci i mně?“ Rozhodl se, že to vyzkouší. Začal brát 30mg boraxu denně a do tří týdnů byly všechny otoky, ztuhlost a bolesti pryč.

Oznámil svůj objev zdravotním autoritám, avšak ty na jeho podněty a zkušenost nereagovaly. Hluchoněmá klasická „lékařská věda“ dodnes tvrdí, že neznají (nechtějí znát) příčinu vzniku osteoporózy, revmatizmu a artritidy. Nicméně, někteří lidé byli tak nadšení jeho zkušeností a jeho zlepšeným zdravotním stavem, že chtěli po Rexovi recept, který způsobil jeho vyléčení.

Rex začal lidem pomáhat. Začal vyrábět pilulky s přesně, účinně a bezpečně dávkovaným boraxem. Výsledky byly úžasné a zprávy se šířily od úst k ústům takovou rychlostí, že do pěti let prodával 10 000 balení pilulek měsíčně. To už přestal zvládat podomácku, a proto

se spojil s jednou farmaceutickou firmou, aby výrobu převzala a uvedla na trh ona. Odpověděli mu, že nemají zájem, protože by borax konkuroval jejich podstatně dražším přípravkům a omezoval jejich příjem, a hlavně jejich zisky.

Rex Newnham zjistil velmi zajímavou věc. Uvědomil si, že existují oblasti, kde je vysoký výskyt revmatizmu a pak jsou oblasti, kde je zase naopak jeho výskyt velmi nízký.

Rex tedy musel pokračovat dál sám. Nicméně velmi brzy po jeho odmítnutí farmaceutickou firmou se v Austrálii „náhle“ objevil nový zákon, který vyhlásil bór a jeho sloučeninu za jed, a to v jakékoliv koncentraci. Vládní zdravotní komise pak udělila Rexovi pokutu za prodej jedu, což efektivně zastavilo šíření jeho léku na osteoporózu a revma.

Nikdo vám ale už neřekne, že kyselina boritá byla dříve bohatě užívána jako konzervační činidlo v potravinách, protože efektivně zabraňuje vzniku plísní. A protože tím lidé dostávali do těla potřebný bór a nedostávali osteoporózu, revma nebo artritidu, tak světové zdravotnické orgány, které mají tak „velký zájem“ na zdraví lidské populace a na tom, aby se nikomu

nestalo „něco nezdravého“, zařídily zákaz používání kyseliny borité v potravinách.

kyselina boritá → <https://cs.wikipedia.org/wiki/Kyselina-borita>

Obří hrobky objevené na Krymu nechávají archeology v úžasu

Krajina Krymu je již dlouho ponořena do bohaté historie, její půda šeptá příběhy o civilizacích, které přišly a odešly. Ale žádný šepot nebyl tak hlasitý nebo tak ohromující jako nedávný objev, který učinil tým neohrožených archeologů. Jejich nálezy? Hrobky obrů, zjevení, které otřáslo základy historického poznání a rozpoutalo celosvětové intriky.

Uhnížděná v zelených kopcích Krymského poloostrova byla odkryta řada kolosálních pohřebních komor, jejichž přítomnost každým tahem štětce archeologů přepisuje historické knihy. Tyto hrobky pocházející z doby, kdy po Zemi chodily legendy, nejsou ničím menším než velkolepé.

Vedoucí archeoložka Dr. Anna Petrov na tiskové konferenci prozradila, že kosterní pozůstatky nalezené v hrobkách měří v průměru

ohromujících 2,5 metru na výšku. Tyto dimenze, které daleko převyšují dimenze moderního člověka, vedly tým k přesvědčení, že to nebyli obyčejní muži, které odkryli. Byli to obři. Tento objev uchvátil globální komunitu a způsobil, že učenci, historici i nadšenci netrpělivě očekávali další zprávy. Ale kromě velikosti pozůstatků je tu ještě jeden aspekt objevu, který odborníky ohromil. Samotné hrobky ve své složitosti a majestátnosti vypovídají o civilizaci, která byla mnohem vyspělejší, než se dříve věřilo.

„V každé z těchto hrobek jsme našli artefakty ohromující řemeslné zručnosti,“ řekl Dr. Petrov. „Složitě vyřezávané šperky, zbraně a nástroje, které naznačují úroveň sofistikovanosti, kterou jsme s touto dobou nespojovali. Je jasné, že tito obři nebyli jen fyzické anomálie; byli vysoce rozvinutou civilizací.“ Navíc bylo zjištěno, že pohřebiště

jsou uspořádána do složitěho vzoru. Toto složitě uspořádání podle Dr. Petrova naznačuje pokročilé chápání astronomie a mohlo by potenciálně objasnit původ prehistorické nebeské navigace.

Objev krymských obrů otevřel zcela novou kapitolu v našem chápání lidských dějin. Klade vzrušující otázky: Kdo byli tito obři? Jak žili a proč zmizeli? Jaká tajemství jsou stále pohřbena pod vrstvami času a země? Jak archeologové pokračují v kopání hlouběji, svět čeká se zatajeným dechem na odpovědi.

Dr. Petrov a její tým zůstávají na místě vykopávek a jsou odhodláni odhalit více o této obří civilizaci. Jak se díky skládačce pomalu spojují, připomínáme si, že historie je živá, dýchající bytost, vždy připravená překvapit nás svými odhaleními. Tento ohromující objev slouží jako silné svědectví o hloubce naší minulosti a neprobádaných územích znalosti, která je třeba ještě prozkoumat. Když se ponoříme do hrobek těchto obrů, nejsme jen vykopávaním kostí; odkrýváme zapomenutou kapitolu našeho sdíleného lidského příběhu, který může dobře definovat naše chápání toho, co to znamená být člověkem.

Když stojíme na propasti tohoto monumentálního objevu, jsme pokoreni a ohromeni tajemstvími, která se skrývají pod půdou, nevyřčenými příběhy, které čekají na objevení, a obry, kteří se kdysi toulali po zemi, jejichž hrobky jsou nyní svědectvím doby. ztracené v dějinách.

-red-

Trojúhelník na ostrově Pag

Jiří Matějka

ZÁHADNÉ OBRAZCE NA OSTROVĚ PAG

Na Chorvatském ostrově Pag, nedaleko města Novalja, byl v roce 1999 objeven záhadný trojúhelníkový obrazec otisknutý do skalnatého terénu. Předpokládá se, že byl uměle vytvořený před tisíci lety.

V posledních letech se stal Pažský trojúhelník cílem mnoha badatelů a turistů z celého světa. Ročně toto místo navštíví víc jak 30 000 lidí. S každou novou návštěvou vznikla nová teorie na možný původ záhadného kamenného obrazce.

Expedice na ostrov Pag

V roce 2011 a 2021 navštívila ostrov Pag expedice časopisu WM magazín. Při výzkumu záhadného obrazce jsme se pohybovali v nároč-

ném škrapovitém terénu, po kamelech s ostrými hranami. Pád může mít za následek nepříjemné zranění. Podmínkou je pevná obuv a zásoba vody.

Dokumentovali jsme současný stav obrazce a prováděli měření. Výsledkem je porovnání prezentovaných teorií o jeho možném vzniku se skutečností.

Od parkoviště ve Vidaliči se postupuje pouze pěšky. Nejpříhodnější návštěva je v létě, kdy z Velebitu nefouká studený vítr. Cesta je označena červenými symboly ve tvaru trojúhelníku. Terén tvoří vápencové kameny, jejichž horní části jsou vymodelovány do ostrých hrotů. Kam až oko dohlédne, uvidíte kolem sebe tisíce skalních jehel.

V oblasti jsou geologické zlomy, kdy byla původně vodorovná deska tektonickou depresí rozlomena a vytlačena vzhůru. Vytvořila se tak protáhlá kopcovitá krajina. Vrcholy tvoří nakloněné vápencové desky.

Trojúhelník v kameni

Kamenný trojúhelník najdete pod kopcem Veli Tusto Celu, v nadmořské výšce 183 metrů. Zaměřili jsme zeměpisné souřadnice pro snadnou orientaci: 44° 33,273' N / 14° 57,50' E.

Při rozměřování pozemků v roce 1999 objevili geodeti ze Zadaru něco podivného. Šlo o pravidelný otisk v pevné skále. Ať pozorovali obrazec z kterékoliv strany, vždy vystupoval jeho jasný trojúhelníkový tvar.

Přelety neidentifikovatelných objektů

O přeletích podivných objektů nad ostrovem Pag bylo v minulosti podáno mnoho hlášení, poslední pozorování se odehrálo před pár lety z oblasti Kunteja. Zářící objekty tehdy pozorovalo více než dva tisíce lidí. 4. června 2002 němečtí turisté, zaměstnanec správy silnic a několik rodin z Vodice pozorovali neobvyklá barevná světla nad Velebitem a Pagem. Pak, ve 20.45 hodin, přiletěla od severu vojenská letadla. Tehdy byla bezoblačná noc a podle svědků byl zářící objekt dvakrát větší než armádní stíhačky, které přiletěli později. Obdobný úkaz z prosince roku 1967 a 1997 je popsán v archívech.

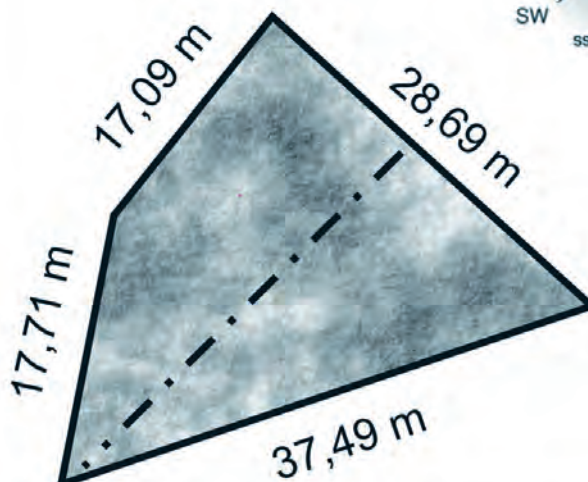
Mnoho názorů a teorií

Geolog ze Záhřebu předpokládá, že Pažský trojúhelník vznikl po přistání kosmické lodi. Mělo k tomu dojít v období neolitu před tisíci lety. Důkazem jsou podle něj otvory pro ukotvení na ploše obrazce.

Je Pag místem přistání cizího plavidla, svatyní neolitických lovců, kamennou observatoří, otiskem obřích stop, pozůstatkem dalmátské civilizace? Věřící vidí v obrazci zobrazení Nejsvětější Trojici.

Trojúhelník na Pagu

Chorvatsko, ostrov Pag
Na východ od města Novalja
Plocha: $P = 532,74 \text{ m}^2$
Zeměpisné souřadnice:
 $44^\circ 33,273' \text{ N} / 14^\circ 57,50' \text{ E}$

WM magazin.cz

Podle jiných badatelů leží obrazec na přímce spojující významná archeologická naleziště, mezi nimiž je Razanac (na sever od Zadaru) a Lopar na ostrově Rab. V obou byly objeveny pozůstatky nejstarších kultur (z období paleolitu, mezolitu a neolitu).

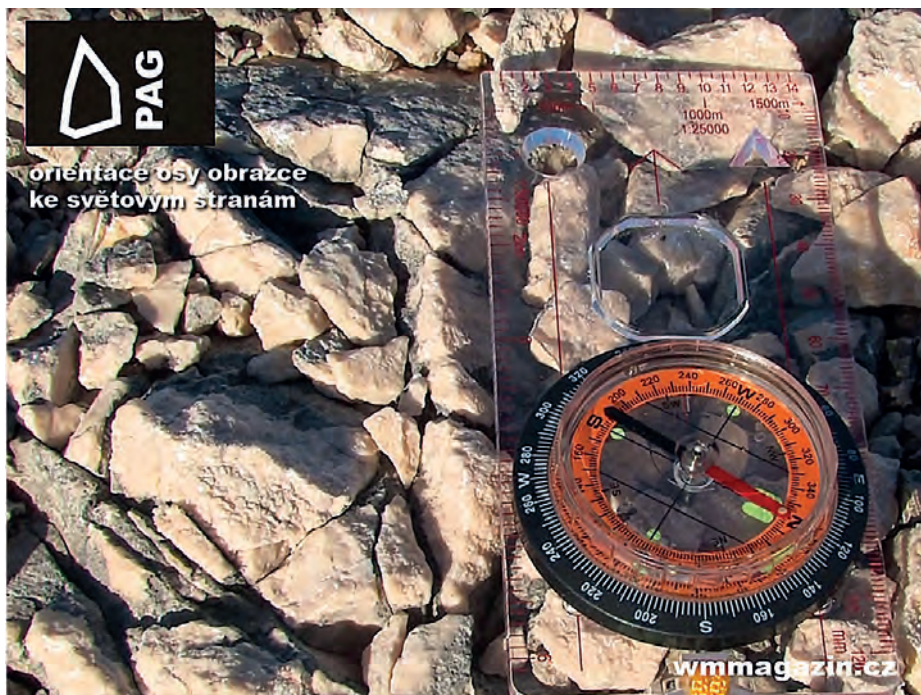
Vraťme se k teorii, která předpokládá, že otisk v kameni způsobilo přistávající kosmické těleso. Pokud se taková událost odehrála někdy v minulosti, pak by bylo ještě dnes možné zjistit zbytkovou radioaktivitu v místě přistání.

Geolog Zvonarič tvrdí, že šlo o velkou kometu, která se rozpadla nad východním pobřežím Ameriky, v oblasti Severní a Jižní Karolíny. Její část dopadla ve formě meteorického kysličníku v oblasti ostrova Pag. Ještě dnes mohou plavci ve Velebitské zátocce nalézt limonitové konkrce, kdysi tekuté horniny. Takové vzorky jsou ve vnitrozemských oblastech neobvyklé, zatímco v zátocce je jich velké množství.

Badatelé tvrdí, že u obrazce přestávají fungovat mobilní telefony, přístroje GPS a dochází k náhlému vybití baterií. Trojúhelník údajně vyzařuje radiaci, která je důkazem přistání vesmírného stroje.

Hranice obrazce tvoří vápencové formace, větší než drobné kamení uvnitř. Rovný povrch záhadného trianglu má délku základny 22 m a strany 32 m. Podivné otvory slou-

žily k ukotvení něčeho velkého. Co to mohlo být?

Vrchol obrazce má ukazovat na hvězdu Síríus. Tato hvězda je pozorovatelná z každého místa na Zemi a může to být dobrý orientační bod. Navíc trojúhelníkový obrazec na Pagu je obrazem souhvězdí Cefeus na Zemi.

Podle místních legend je geometrický obrazec upomínkou na setkání původních obyvatel ostrova s božskými bytostmi, které přilétly na stroji, jehož tvar se otiskl do skal-

natého povrchu. Mělo k tomu dojít před 8 až 10 tisíci lety. Od těch dob je obrazec po věky cílem poutí, místem zvláštních ceremonií a rituálů.

Jsou závěry badatelů pravdivé? Je trojúhelníkový obrazec na ostrově Pag místem skutečného přistání mimozemské civilizace? Na tyto a další otázky jsem se pokusil nalézt odpověď.

Průzkum trojúhelníku

Pažský trojúhelník není přesně označen. Při první návštěvě se

může stát, že budete obrazec dlouho hledat. Dokonce budete přesvědčeni, že jste ho již našli, ale bude to jen další pole s drobnými kameny.

Ideální pozice pro pozorování okolního terénu je vrchol kopce Veli Tusto Celo. Pod ním, severním směrem, zcela zřetelně uvidíte trojúhelníkový obrazec. Poznáte ho snadno díky jasnějšímu odstínu kamenů. Často dochází k záměně s vedlejší světlou plochou, která je více na západ. Byl jsem svědkem takové záměny, přičemž nadšení nad objevem údajného otisku kosmického plavidla není na místě.

Na svazích můžete pozorovat větší či menší pukliny a pásy, mnohdy rovnoběžně vedle sebe. Když se zastavíte u některé z nich, zjistíte, že jejich hranice je přesně vymezená. Kameny uvnitř záhadného obrazce jsou menší, jako by je někdo uměle rozdrtil a zatlačil do země. Podvrh je možné vyloučit, protože do oblasti kopce Veli Tusto Celo se nedostane žádný stroj. Je zde drsný, všem strojům nepřístupný terén.

Z vrcholu posvátného kopce budete mít panoramatický výhled do okolí, kdy můžete snadno kontrolovat pohyb na západním pobřeží, tak jak to dělávali obyvatelé ostrova v minulosti.

Zaměření obrazce

Provedl jsem měření skutečných rozměrů obrazce. I když jsou obrysy stran z výšky jasně zřetelné, je problém stanovit přesnou linii strany. Výsledek měření na místě samém se liší od publikovaných hodnot. Povrch trojúhelníku tvoří malé kameny, které byly velkým tlakem rozdrčeny a stlačeny do roviny. Snes to tak nevypadá. Plocha obrazce není ideálně rovná, na východní straně se svažuje směrem k Velebitskému zálivu.

Obvod trojúhelníku má podle našeho měření délku asi sto metrů, přesně 100,98 m. Obrazec je ohraničený velkými vápencovými kameny. Obvod není na mnoha místech jasně vymezen. Obrazec

zřejmě zdeformovaly geologické změny, které jsou typické pro tuto oblast. Otázkou je, kdy k vyzdvižení ostrova Pag došlo.

Otvory v obrazci

Badatelé popisují otvory, které slouží k ukotvení vesmírného plavidla. Není to hluboký otisk do horniny. Stačí odsunout kameny a je vidět původní kamenné podloží. Tři otvory jsou příliš malé, než aby to byly stopy po vzpěrách kosmického plavidla. Otvory i pukliny vznikly pravděpodobně přirozenou cestou. Nebo se mýlím?

Hvězdná orientace obrazce

Odborníci i badatelé dnes správně tvrdí, že obrazce a neolitické stavby bývají orientovány podle hvězd. Naše měření potvrdilo, že osa obrazce na ostrově Pag je orientovaná jihovýchodním směrem. Trojúhelník je podle chorvatských badatelů světově jedinečný úkaz,

Postavte se před západem Slunce na plochu Pažského trojúhelníku a pozorujte oblohu na jihovýchodě. V prosinci, v září a v červnu není Sírius viditelný. Pouze v březnu se rozzáří po západu Slunce na jihu. Vycházejme proto z předpokladu, že nejvýznamnějším dnem v roce je jarní rovnodennost, která připadá na 20. březen.

Orientace ke hvězdě Sírius

Později jsem prováděl simulaci pohybu hvězdy na astronomickém programu. V roce 4000 př. n. l. zapadal Sírius 8,4° nad viditelným horizontem 14,6° na jih od

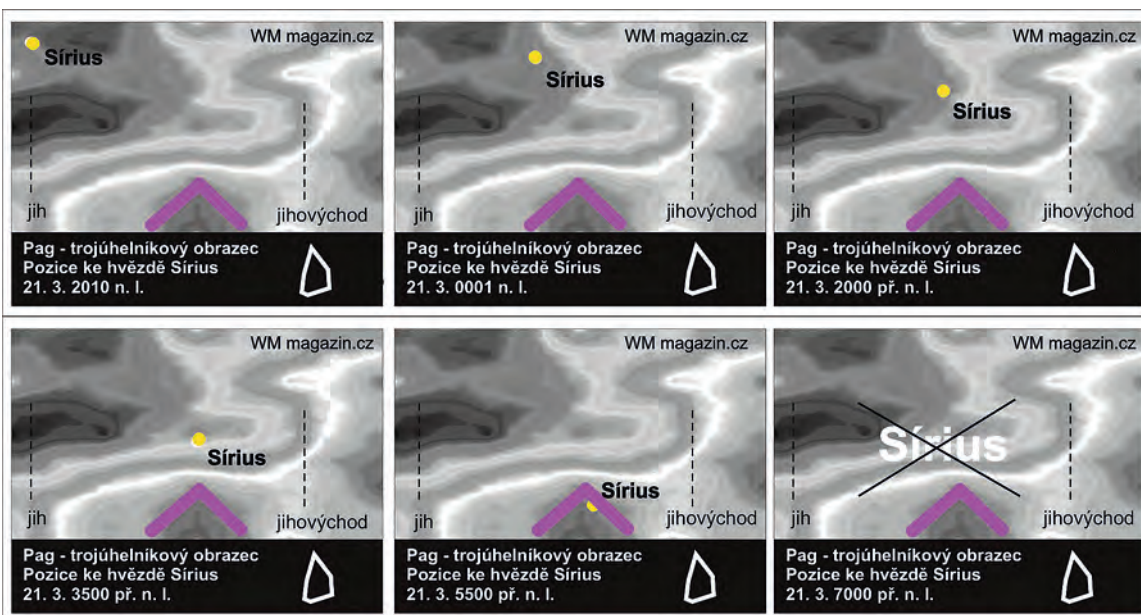
trojúhelník na Pagu vytvořený uměle a jeho orientace ke hvězdě Sírius při jarní rovnodennosti byl záměr dávného architekta, pak mohl vzniknout pouze v období kolem roku 3000 př. n. l.

Zajímavá je souvislost s tzv. božskou odchylkou 7–15° od severu, která je typická pro nejstarších stavby světa. Osa trojúhelníku na Pagu vůči současné pozici hvězdy Sírius je odchýlena o téměř 15°.

Hvězdná orientace obrazce může být pouze náhodná. V jeho okolí existují desítky dalších linií, které mohou být rovněž orientované k jasným hvězdám.

Vliv elektro-magnetického pole

Vliv elektromagnetismu na citlivé elektronické přístroje umístěné na ploše obrazce jsem nezaznamenal. Tento poznatek jsem telefonoval do redakce časopisu WM magazín. Hovor nebyl rušen ani přerušen.

Součástí průzkumu bylo měření elektrického a magnetického pole. Zjištěné hodnoty nepřesahovaly běžné hodnoty.

Měření radioaktivity

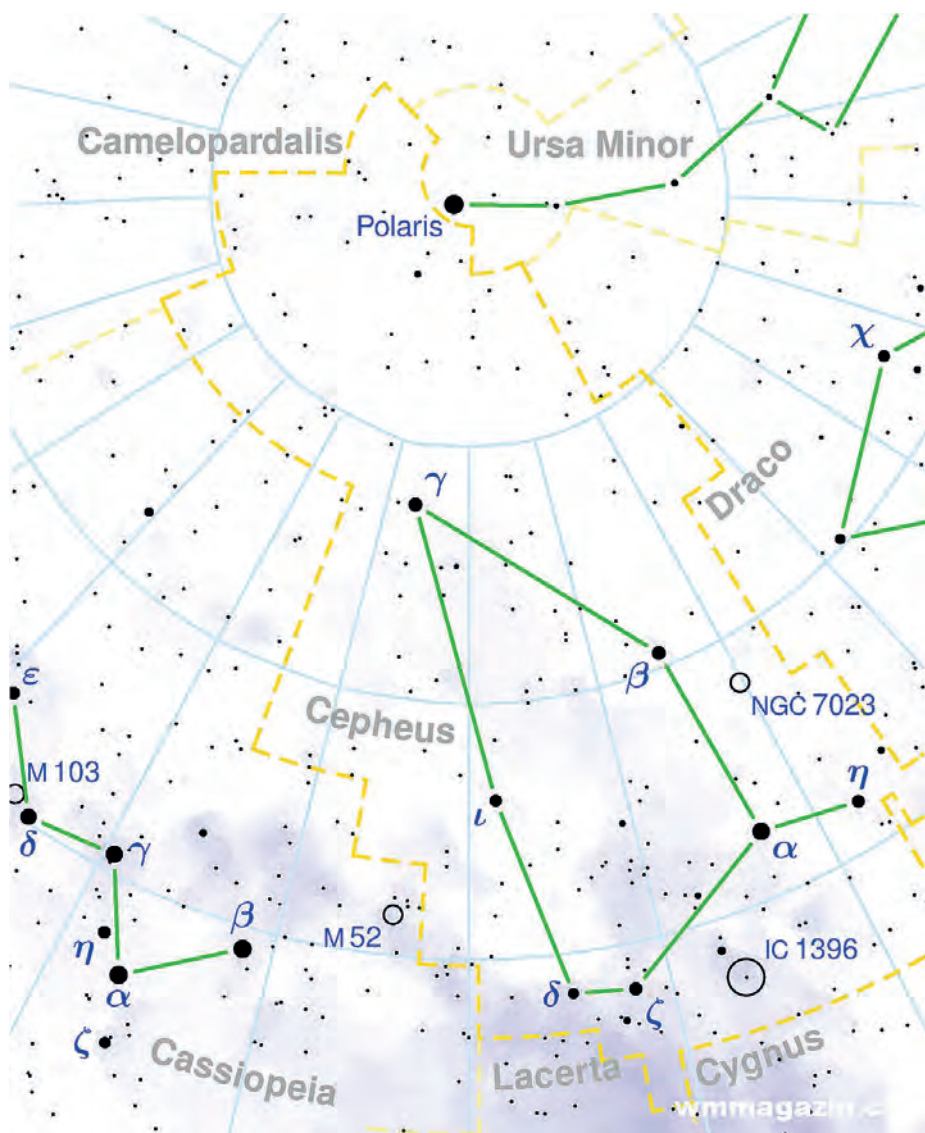
Tvrdí se, že otisk obrazce způsobilo přistávající kosmické těleso. Pokud se taková událost odehrála někdy

srovnatelný snad jen s obrazci na plošině Nazca. Jeho vrchol ukazuje k nejjasnější hvězdě Sírius. Tato hvězda je pozorovatelná z každého místa na Zemi, má velkou svítivost a její vzdálenost od Země je relativně malá. Mohl by to být dobrý orientační bod pro pobyt na Zemi a v její blízkosti?

osy obrazce. V roce 5000 př. n. l. nebyla hvězda Sírius při západu Slunce viditelná.

Pouze v období kolem roku 3000 př. n. l. se hvězda Sírius a osa obrazce setkala při západu Slunce v den jarní rovnodennosti. Před 5000 lety mohli obyvatelé ostrova Pag pozorovat jasnou hvězdu na jihozápadním horizontu. Pokud byl

v minulosti, pak by bylo možné ještě dnes zjistit zbytkovou radioaktivitu v místě údajného přistání. Úroveň radioaktivity jsem měřil přístrojem Voltcraft HS036. Naměřené údaje nepřekročily hodnotu 18 Bq/g. U jednoho měření poblíž otvoru na ploše vyskočila hodnota 59 Bq/g. Přirozené radioaktivní pozadí se uvádí hodnotou max. 20 Bq/g.

Orientace k souhvězdí Cepheus

Je tvar trojúhelníku skutečně věrným obrazem souhvězdí Cepheus na Zemi? Pomocí astronomického programu jsem prováděl simulaci, kdy mohlo být souhvězdí jasně viditelné na noční obloze.

Souhvězdí Cepheus je viditelné na severní polokouli celý rok. Nejjasnější hvězdou je Alderamin. Zajímavá je také hvězda Erakis, která je pro svou červenou barvu označována jako Granitová hvězda.

Jednoduchým srovnáním tvaru obrazce na Pagu a tvaru souhvězdí Cepheus zjistíte, že shoda obou objektů je pouze přibližná. Obrazec na Pagu není obrazem souhvězdí Cefeus. Souhvězdí Cefeus jako celek můžete vidět po západu Slunce nad severovýchodním obzorem.

Poslední možnost pozorování končí kolem roku 600 př. n. l., to byla nad pohořím Velebit viditelná pouze jeho horní část.

Posvátné Ley-lines

Většina významných míst po celém světě, jako jsou prehistorické stavby, kostely a jiné lokality tvoří geometrickou síť, která tato místa spojuje. Protože součástí této sítě byly názvy míst končící slabikou „ley“, začalo se jim říkat „ley lines“ (1921, Alfred Watkins).

Osa protažená obrazcem na Pagu směrem na jihozápad, protíná zajímavé lokality. Při pomyslném letu, začínající nad srázem pohoří Velebit, uvidíte jako první trojúhelník, který nám ukazuje další směr. Na protější straně moře přeletíte hory u San Marina, cestou vnitrozemím minete

Florencii, dál ostrov Elba. Nad rozeklaným pobřežím Korsiky nás správným směrem navedou megalitické stavby ve Filitose a Caurii. Dalším bodem na trase pomyslného letu je ostrov Menorka.

Menorka je se svými pravěkými stavbami významný ostrov. Bylo zde objeveno velké množství neobyčejných kamenných Taul (stolů), megalitických apsid a staveb, které nenajdete nikde jinde ve světě.

Domnívám se, že ostrov Menorka, v archeologických učebnicích opomíjený, dosud nevydala svá tajemství.

Jak vznikl obrazec na Pagu?

Domnívám se, že obrazec na Pagu vznikl přirozenou cestou. Poslední den průzkumu jsem místo navštívil brzy ráno. Slunce ještě nevyšlo, bylo schované za štíty pohoří Velebit. Ve městě Novalja bylo příjemné teplo, jako všude v létě u moře. S batohem na zádech jsem pospíchal do kopců. Jakmile jsem překročil nejvyšší horizont a mohl vidět protější pobřeží, cítil jsem stále silnější studený vítr. Bylo doslova zima, víchř byl tak silný, že nebylo možné udržet stabilitu při fotografování.

Až nyní jsem pochopil slova hoteliéra, který vykládal o místním klimatu. Při východu Slunce v těchto místech dochází k silnému proudění studeného vzduchu z pohoří Velebit. Východní strana ostrova je v létě i v zimě abnormálně ochlazována. Velmi rychle tak dochází k erozi vápencového povrchu na malé kameny. Obrazec se navíc nachází v sedle, kde má východní vítr jedinou volnou cestu.

Podobných ploch s malými kameny je v okolí hned několik. Některé jsou jen několik desítek centimetrů velké, jiné mnohem větší, než zkoumaný „trojúhelník“. Mnoho z nich má tvar nepravidelných obdélníků nebo dlouhých rovnoběžných pásů. Všechny plochy s kamennou drtí mají jedno společné, nachází se v místech geologických puklin

a zlomů. Minimálně z jedné nebo obou stran jsou tyto plochy ohraničeny neporušeným vápencem. Obrazec trojúhelníku na Pagu vznikl geologickými procesy a následnou povětrnostní erozí.

Výsledky průzkumu můžeme shrnout do několika bodů

- Obrazec na Pagu není rovnoramenný trojúhelník
- Tvar obrazce je ve skutečnosti nepravidelný obdélník
- Rozměry stran obrazce se liší od publikovaných hodnot
- Povrch obrazce netvoří rovina
- Povrch obrazce kopíruje přirozené zvlnění terénu
- Pod menšími kameny se nachází přirozené kamenné podloží
- Otvory a pukliny v obrazci vznikly přirozeným procesem
- Obrazec nijak nepůsobí na fungování digitálních přístrojů a jejich příslušenství
- Signál ze satelitů pro stanovení zeměpisných souřadnic (GPS) není ničím rušen
- Hodnota neměřené radioaktivity je menší, než běžné hodnoty
- Osa trojúhelníku na Pagu nesměřuje ke hvězdě Sírius
- Obrazec na Pagu není věrným obrazem souhvězdí Cefeus

- Obrazec trojúhelníku na Pagu vznikl geologickými procesy a následnou povětrnostní erozí.

Nové indicie, včetně orientace Pažského trojúhelníku, naznačují, že dávná civilizace „vysokých modrookých blondáků“ mohla sehrát klíčovou historickou roli nejenom na ostrově Menorka, Malta apod, ale v celých evropských dějinách a zbytku světa.

Opouštíme Veli Tusto Celo a zajímavý obrazec v kameni. Průzkumu jsem věnoval tři dny. Provedl jsem základní měření, která vyvrátila, nebo doplnila tvrzení mnoha předchozích badatelů. Je to zvláštní místo. Pustina bez porostu, oslnivě bílé skály, vápencové kameny s ostrými hranami, kolem zkamenělé ulity mořských živočichů. Celý povrch je provrtán otvory a puklinami. Škrampovitý povrch s ostrými hroty, který je typický pro Pag, vznikl působením kořenového systému stromů. Bylo to v době, kdy byl ostrov porostlý vegetací.

Oblast byla kdysi víc plochá a bažinatá. Při katastrofické události došlo k vyzdvižení pevniny i s obrazcem do dnešní polohy. Záhadný obrazec je dobrým důkazem.

Kdy a jaká katastrofa se zde odehrála? Indicie naznačují, že to mohlo být před pár tisíci lety.

Dokumentovali jsme současný stav obrazce na Pagu a prováděli měření. Výsledkem je porovnání prezentovaných teorií o jeho možném vzniku se skutečností.

Dokument z výzkumu záhadného trojúhelníku na Pagu najdete zde: <https://youtu.be/rYwzVqTR6hc?si=690QaCI4DEMZJ1MD>

El Djem, koloseum na prahu pouště

Jiří Matějka

V Tuniském muzeu jsou kamenné stély s nápisem, kterému dodnes rozumí lidé slovanského původu. Jak je to možné?

Poušť, co je to vůbec poušť? Už toto slovo vyvolá u lidí představu kilometrů vyschlé plochy, bez života a jakékoliv vegetace, duny zvlněného zlatavého písku, oázy a někdy i fatamorgánu. To však vůbec není pravda. Každá poušť je jiná, a i její povrch se místy dost mění. Snad na každém kontinentu se najde nějaká poušť. Je jich opravdu mnoho, Arabská, Libyjská, Nubijská, Gobi a mnoho dalších, ale ta opravdu nejznámější je asi Sahara.

Pro běžného turistu je Sahara nejsnáze přístupná z Tunisu, jelikož tvoří jeho jižní hranici. Tunisko je nejmenší a nejvýchodnější zemí Meghrebu, k němuž patří také Alžírsko a Maroko. Tunisko hraničí na západě s Alžírskem, na jihovýchodě s Libyí a na severu a východě je lemováno Středozemním mořem. Severní částí probíhá až k východu mohutné pohoří severoafrického Atlasu.

Asi uprostřed země, měřící na nejdélším místě od severu k jihu necelých 900 kilometrů, začíná Grand Sud, nekonečný jih. Je to země slaných jezer, dun a oáz. V západní části se nachází Velký písečný Erg, písečná poušť, již známe z obrazových publikací.

Koloseum El Djem

Mé saharské putování začalo ve střední části Tunisu. Přístav Mahdía na úzkém poloostrově, zasahující hluboko do moře, využívali už Féniciané a Římané. Ze strategicky situovaného města Mahdía, vede silnice nekonečnými olivovými plantážemi (cca 115 km) do malé vesnice El Djem. Už zdaleka je v rozlehlé ploché sahelské krajině vidět charakteristickou siluetu římské stavby – amfiteátru El Djem. Toto obrovité koloseum patřící kdysi k největším v Římské říši, s kapacitou 35 000 diváků, nebylo nikdy dokončeno. Doporučuji udělat si na prohlídku amfiteátru čas; nikde jinde se totiž nemůžete potulovat zříceninami, aniž byste byli omezovali bezpečnostními opatřeními. Kobky pro odsouzence k smrti, klece pro divou zvěř, přípravný pro gladiátory – to všechno lze dosud dobře rozeznat. Tato kolosální stavba je současně třetím největším amfiteátrům světa a nejdůležitější římskou památkou v Africe.

Několik technických údajů: Amfiteátr má délku 148 m, šířku 122 m,

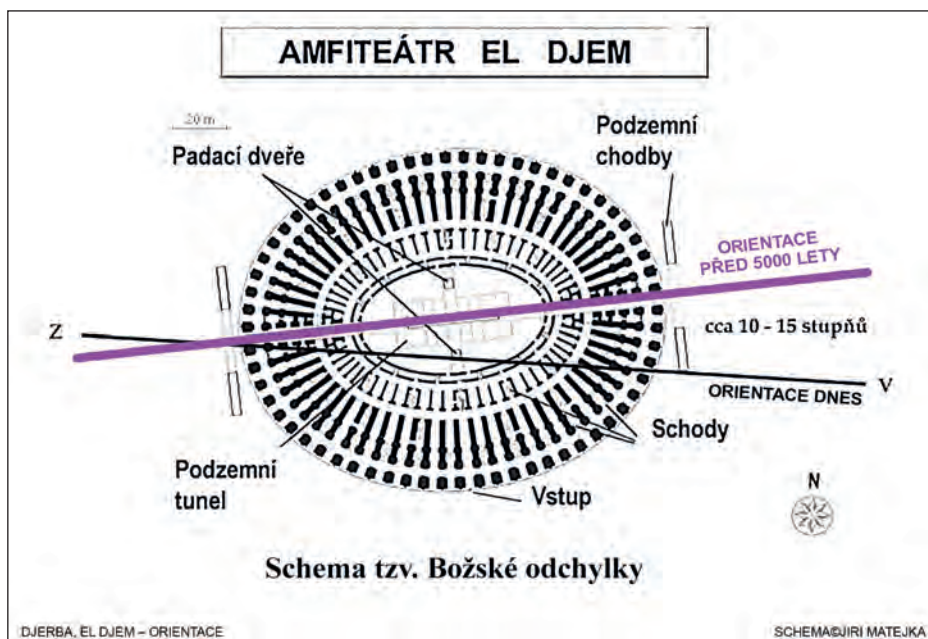
výška zdiva je 35 m, obvod činí 425 m. Vnitřní elipsovité arény má délku 65 m. Osa orientace kolosea se táhne z východu na západ, s odchylkou cca 7–15 stupňů od světových stran. V okolí amfiteátru byly nalezeny pozůstatky steré berberské vesnice Thysdrus. Archeologové se domnívají, že tato malá osada, totálně zničená v 11. století byla překladištěm olivového oleje a obilí, které pak bylo dopravováno dál do Kartága. Samotnou stavbu kolosea zahájil deklarováný císař pro zdejší oblast Gordie I. v roce 228, stavbu však již nedokončil. Jak bylo tehdy běžným zvykem, **římské stavby byly stavěny na ruinách mnohem starších měst a osad.** Je známé, že původní zástavby a obyvatelé zničili sami Římané, aby mohli budovat svůj svět. Ne nadarmo se tvrdí: „**kam vstoupila noha Římana, vše zničila, nebo využila**“.

Po staletí byl amfiteátr využíván jako vojenská pevnost. V roce 1695 nechal turecký dobyvatel Bey kompletně strhnout jeho západní stranu. Místní obyvatelé si udělali z rozvalin kamenolom pro stavby vlastních domů.

Když stojíte na nejvyšších polo-rozpadlých ochozech, vidíte až k obzoru jen nekonečnou písečnou pláň připomínající dno moře. Při tomto pohledu

si musí každý vniřmavý návštěvník položit otázku: Proč římscí architekti postavili tak velkou stavbu, právě tady, na pustém a opuštěném místě, sto patnáct kilometrů od pobřeží? Široko daleko není a nikdy nebylo žádné velké město. Mnohem účelnější by bylo postavit takový amfiteátr někde na východním pobřeží, u přístavu, nebo dokonce na severu v okolí města Kartágo.

Směrem k jihu, daleko za horizontem, vymezuje krajinu bezedné stokilometrové solné jezero Chott el-Djerid. Zkoumavým pohledem pozoruji daleký horizont a pokládám si stále jednu a tu samou otázku: Proč stojí kolosální El Djem právě tady?

Podle starých záznamů vlastnil půdu v El Djem římský císař Julius Caesar. Naprosto bezcennou zemi uprostřed ničeho. Přesto dovolil vybudovat tento unikátní amfiteátr právě tady. Velké kameny musely být dováženy ze vzdálenosti 50 kilometrů. Ještě podivnější je skutečnost, že ve městě, ani v blízkém okolí, nebyla vůbec žádná voda. I tu sem museli neustále dodávat dlouhým akvaduktem.

Co přimělo římského císaře zakoupit tento naprosto bezcenný poze-

dležitou roli přísná geometrická symbolika. A právě tato geometrická posedlost mohla být důvodem napohled nesmyslného obchodu s pozemky.

Pohledem do mapy zjistíme zajímavou souvislost mezi amfiteátry v El Djemu (Tunisko), římským Koloseem (Itálie) a amfiteátre v Chorvatské Pule. Dříve, než pohlédneme do mapy, podívejme se na konstrukční údaje jednotlivých staveb.

Domnívám se, že Caesarovo rozhodnutí zakoupit tuniské pozemky

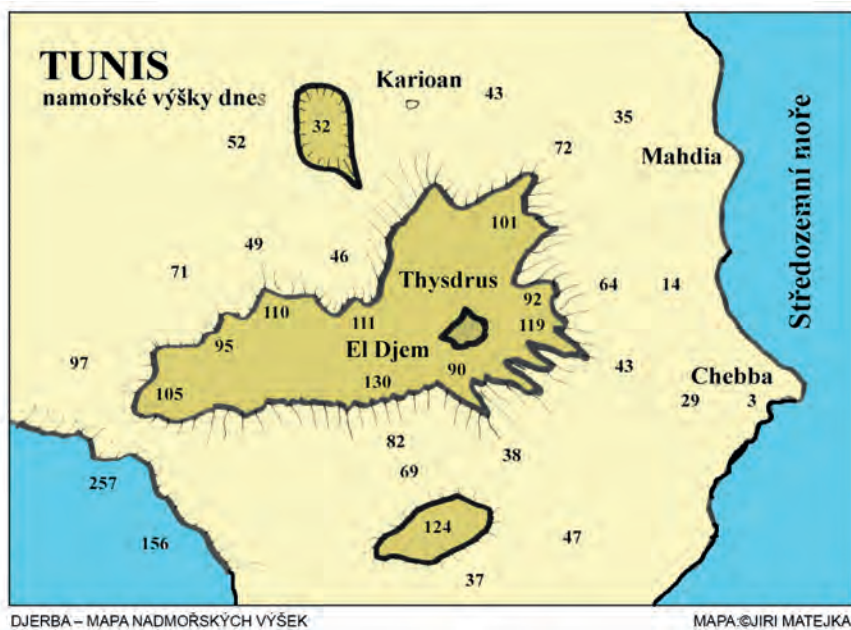
amfiteátr	rok výstavby	délka (m)	šířka (m)	výška (m)	aréna (m)	obecenstvo	vzd. od Říma / km)
El - Djem	228	148	122	35	65/35	35 000	720
Řím	80 - 100	188	150	48	86/54	35 000	0
Pula	100 - 200	132	105	x	68/42	45 000	360

mek uprostřed dnešního Tuniska? Ať už byly jeho důvody jakékoliv, určitě se nejednalo o pouhý rozmar velkého imperátora.

Caesarova božská geometrie

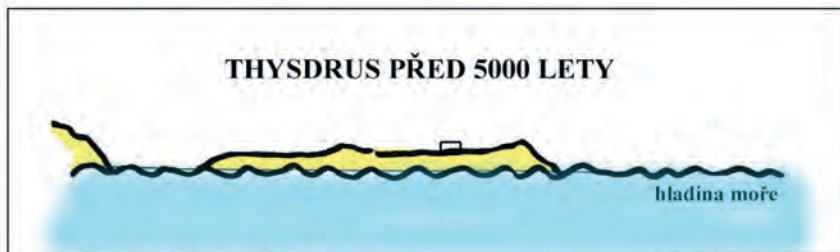
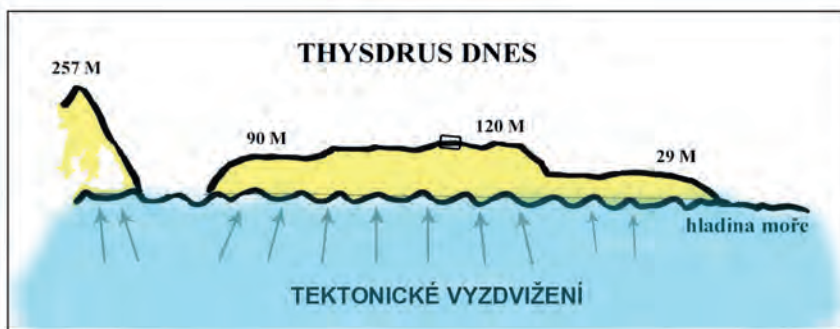
Dlouho jsem přemýšlel nad Caesarovou nevýhodnou investicí do tuniských pozemků. Domnívám se, že pohledem do mapy je možné vysledovat určitý smysl. Římané podmiňovali důležitá rozhodnutí různými věštbami a znameními bohů. Při rozhodování hrála také velmi

ovlivnily geometrické vztahy mezi místy, na kterých stály již amfiteátry v Římě, v Pule – a třetím bodem na přímce. Tento geometrický významný třetí bod se přímo nabízel ke stavbě nového velkolepého amfiteátru. Stanovil jej jednoduchým násobkem vzdálenosti stavby v Pule k římskému Koloseu. Jestliže amfiteátr v Pule je vzdálen přibližně 360 km severovýchodním směrem od Říma, pak „mé koloseum vybuduji ve stejné vzdálenosti, ale opačným směrem“. V tomto protilehlém bodě je však pouze bezedné Středozemní moře. Přidáním stejné délky

DJERBA – MAPA NADMOŘSKÝCH VÝŠEK

MAPA © JIRI MATEJKA

DJERBA, THYSDRUS – POHYB PEVNINY

SCHEMA © JIRI MATEJKA

se však situace změní. Podle Caesarovy úvahy a přísných geometrických pravidel vychází pozice třetího bodu na pevnině, v římské kolonii na území dnešního Tuniska.

Zopakujme si vzniklou situaci na mapě. Přímkou vedená z Puly do El Djemu prochází Římem a má délku cca 1080 kilometrů. Vzdálenost Puly od Říma je cca 360 kilometrů (1/3 vzdálenosti), El Djemu od Říma cca 720 kilometrů (2/3 vzdálenosti). Vznikl nám jednoduchý geometrický vztah. Velký imperátor byl zřejmě spokojen, v rozhodování mu pomohla „božská geometrie“ – Caesar levně kupuje pozemky, o které nikdo jiný nemá zájem. Jak jednoduché. Ale je tu ještě jedna možnost.

Co když měl Caesar znalosti o podivných geometrických souvislostech mezi různými místy světa. Vlastnil snad nějaké staré mapy a texty, kterým sice moc nerozuměl, ale přesto jim důvěřoval? Je to možné. Vždyť v místě, kde nechal vybudovat amfiteátr, existovalo staré berberské město Thysdrus. Toto prastaré město leží dodnes neprozkoumané v širokém okolí, část je pod kamenou konstrukcí amfiteátru v El Djem. Nebo je to ještě jinak, a Římané zde chtěli něco navždy „zazdit“?

Slovanské nápisy v Tuniském muzeu

V místním muzeu El Djem se dochovaly původní stély, které nebyly zni-

čeny arabskými nájezdníky a později Římany. Na jedné z nich můžete vidět desítky nápisů a monogramů. Tato kamenná deska je důležitým svědectvím. Mimo moderní nápisy a letopočty jsou na ní znaky, které jsem již někde viděl. Zajímalo mě, co znamenají. K překladu jsem použil slovník Ing. Petra Kováře, ve kterém jsou uvedeny téměř všechny nejstarší slovanské znaky nalezené nejenom v Evropě, ale po celém světě.

Nápis č. 1 jsem přeložil takto. **I-JÁ-IT = I JÁ JDU = JÁ ODCHÁZÍM.** Pokračování textu je poškozeno a překryto pozdějšími nápisy. Dávny pisatel nám zde zanechal zprávu, že někam odchází.

Nápis č. 2 jsem přeložil takto. **KU-PO-CIĚL M... = PŘIJĚ KE MNĚ CÍL (je) M...** Pokračování textu, kde byl napsán cíl je poškozený a nečitelný. Dávny pisatel zde napsal pro někoho pozvání. Bohužel, místo, kam měl jít se již nedozvíme.

Z překladu starých znaků na kamenné stély v Tuniském muzeu je zřejmé, že texty jsou napsány písmem, kterému rozumí slovanské národy dodnes. Tento fakt podporuje mé osobní přesvědčení, že první písmo na naší planetě bylo Slované. Bylo skutečně první písmo Slované? To bude mnohým čtenářům připadat jako zcela nemožné a holý nesmysl. Mnozí vědci se sice domnívají, že Slované měli jakési primitivní písmo, používané při věštění a označování časových termínů, neví se však, jaký by měl být jeho charakter.

Tento názor pochází z pozdního středověku a jednostranných historických zpráv držitelů moci, kdy Slované bylo vnucováno písmo latinské a ideologie Římanů, která jim byla cizí.

Slované byli už ve starověku prohrašováni za méněcenné, nebyl jim přiznán ani nos mezi očima, tím méně znalost písma. Takže v dějinách nefigurovali, byli považováni za bezejmenné služebníky a otroky. Stejný pohled na Slované měli nejen Římané a před nimi Řekové,

ale i jiné národy. To je příčina, proč dnes o Slovanech z předhistorické doby nevíme naprosto nic, ba ani to, že by vůbec existovali. Dovíme se o tom jen z jejich vlastních písemností, pokud je po sobě zanechali – například v Tuniském El Djem. Zůstává otázka, odkud Slované přišli?

Stopy poslední katastrofy

Na konci 3. tisíciletí před naším letopočtem se na Zemi odehrála významná událost, o které učenci vědí, ale nedokáží ji vysvětlit. V podstatě z ničeho nic se objevilo v pozdním eneolitu první hotové písmo, vznikala dokonalá města a moderní technologie na pracování kovů. Co se tehdy odehrálo?

Vysvětlení je jednoduché. Tak jednoduché, že může být pro dnešní vědu i mnoho z vás téměř nepřijatelné. Významná změna na naší planetě se odehrála před asi 5000 lety, kdy došlo k poslední reorganizaci (změně) pevnin. Během dní, týdnů a roků vznikaly nové pevniny a hory, jiné se propadly pod hladinu moří, a lidé to viděli. Příčinou této změny byly pravděpodobně tektonické deprese způsobené cyklickým smršťováním Země.

Lidé z potopených ostrovů hledali nová území vhodná k přežití. Na území nově zformované Evropy se objevili lidé, které nazýváme lidé kultury zvoncových pohárů (2800–1800 př. n. l.). Nic víc se o nich neví, jen se tak nazývají. Stopy tohoto záhadného národa byly objeveny nejenom na Moravě, ale také v severní Africe. V této době se objevilo první písmo a vyspělé znalosti. Domnívám se, že zakladatelé dnešní moderní civilizace byli lidé, kteří přežili tuto nedávnou globální katastrofu. Není důležité, jak se nazývali. Mohli to být například

lidé ze země MU, Atlanťané, nebo Slované. Důležité je, že jejich písmu rozumíme dodnes.

Opouštím velkolepý amfiteátr El Djem s dobrým pocitem, že se podařilo vysvětlit kousek tajemné historie zahalené mlhou dávných časů. Čeká mě ještě dlouhá cesta na jih, měsíční krajinou kolem Matmaty až na samý okraj Sahary. Z překladu starých znaků v Tuniském muzeu je zřejmé, že texty jsou napsány písmem, kterému rozumí slovanské národy dodnes.

Překládat pra-slovanské písmo jsem se naučil od p. A. Horáka ze Zlína a Ing. Kováře z Přerova, který mě daroval první, ručně psaný praslovanský slovník.

Kapitola z knihy *Naše fantastická minulost*, autor Jiří Matějka → <http://wmmagazin.cz/eshop/knihy/61-nase-fantasticka-minulost.html>

O Slovanech → <https://www.wmmagazin.cz/category/slovani/>

Panonské moře a pyramida Pálava

Jiří Matějka

Když se podíváme na archeologické vykopávky v karpatském oblouku, zjistíme zajímavý fakt. Nejstarší civilizace po sobě nezanechaly žádnou stopu v nížině. Vždy žili na pahorcích a přesně ve stejné nadmořské výšce. Starší vykopávky jsou výš než ty mladší.

Například na západním Slovensku se pozůstatky szeletské kultury nacházejí mezi vrstevnicemi 280-320 metrů nad mořem, aurignacká sídliště mladší asi o 20 tisíc let ve výšce 200-240 metrů, pozdější gravetienský lovec mamutů z Dolních Věstonic žil už na úrovni 190 metrů, neolitická pozůstatky z Nitranského Hrádku jsou na 125 m., atd. V Srbsku, v západním Rumunsku a v Bosně dostaneme přesně stejná čísla pro stejná období. Jako kdyby ti „údajní sběrači a lovci mamutů“ měli

nějakou obrovskou vodováhu. Ale oni ji měli – žili na břehu obrovského moře.

Toto moře poměrně rychle vysychalo, a na začátku našeho

letopočtu zmizelo téměř úplně. Dunaj změnil směr toku, prorazil si cestu skalami (tzv. železná vrata v Srbsku) a celá Panonská nížina vyschla. Mělo to efekt jako když vytáhnete špunt z vany.

Celá panonská nížina vyschla a místy se proměnila bezmála v poušť – tak vznikla slavná maďarská puszta. Jenom bahnitá loužička jménem Balaton zůstala z obrovského „okeánu“, jak mu říkali Řekové, který ještě v nedávno pokrýval půl Maďarska, kus Rumunska a Bosny.

Po pár stoletích už nikdo nevěděl, kde leželo „Severní moře“, „Atlantický okeán“, „Pontos Euxeinos“, či jaké všechny názvy to moře mělo, a historikové začali vycházet z představy, že mapa Evropy je stejná, kam lidská paměť sahá. To je velký vědecký omyl.

Po stopách vyschlého Panonského moře

Vydejme se hledat svědectví o moři, které ještě poměrně nedávno pokrývalo půl Maďarska, kus Rumunska a Bosny.

Začněme příběhem, který pro naše pátrání zdánlivě nemá sám o sobě žádný valný význam, neboť se odehrál až v době, kdy Panonské moře již bylo téměř vyschlé, pět století před Kristem – je však klíčový pro svůj přesný popis tehdejšího světa. Je to výprava perského krále Dareia proti Skytům, jak ji popsal otec dějepisu Herodot.

Dareiosovo putování po Balkáně

Nejprve se podívejme, jak tuto cestu vykládá historická věda. Vychází z toho, že Skytové žili na Ukrajině, a tak Dareios, když se proti nim vypravil, musel logicky na Ukrajinu. Sebral v Persii armádu čítající sedm set tisíc pěšáků a jezdců, po pontonovém mostě postaveném maloasijskými Řeky překročil u dnešního Istanbulu mořskou úžinu a vydal se k severu.

Stavitele mostu poslal napřed po moři, aby mu postavili pontonový most přes Dunaj, a když ho překro-

čil, nařídil jim, aby most šedesát dní hlídali a čekali na jeho návrat. Dal jim k tomu řemen se šedesáti uzly, z nichž se každý den jeden rozvazoval. Potom s vojskem zahrnul k východu na Ukrajinu k řece Tanais, což má být dnešní Don, po jehož překročení byl u Sauromatů a severněji u Budínů, kterým vypálil dřevěné město. Odtud východně po překročení Volhy k Thyssagetům a k horám Ural. Celou cestu se Skytové vyhýbali boji, ničili studny a odháněli dobytek, až Peršany vyčerpali. Dareios se vydal zpět k mostu přes Dunaj – opozdil se jen o pár dní, přesto most ještě stál – a pak dolů k Dardanelám.

Jeho cesta ale vypadá málo pravděpodobná. Jednak si nelze představit, že pěší armáda při pochodu pustou zemí, zdržována boji s domorodci, stavbou několika opevnění a pálením měst, urazila nějaké tři tisíce kilometrů za 68 dní, a už vůbec si nelze představit, jak bez mostu, bez lodí a také bez dřeva na jejich stavbu překonávala hladce řeky několik kilometrů široké. Navíc v popisu jsou i mnohé řeky, které nelze na mapě při nejlepší vůli nalézt, jiné zase tečou opačným směrem.

Mohlo to být jinak

Vycházíme z toho, že Herodot měl zcela přesné zprávy a také, že mnohé místní názvy a jména řek se v nějaké podobě dochovaly dodnes. Dareios překročil Dunaj u Turnu Severinu. Vydal se na sever, překročil řeku Tanais – přesněji Tisu – potok ve srovnání s Donem, u Budínů – tedy kolem Budapešti – vypálil dřevěné město, dal se na východ k Thyssagetům – obyvatelům okolí Tisy, potom k Neurům – dosud se tam města jmenují Nyiregyháza, Nyírbátor, Nyírszölös, atd., dolů pak nazpět, přičemž překračoval řeky, jejichž počet, směr toku a většinou i jména dodnes odpovídají (např. řeka Gerros se dnes jmenuje Körös, Borysthenés – Berettyó, Oaros – Arieš...). Tak dorazil opět k Turnu Severinu a dál je cesta jasná. Vše odpovídá. Vzdálenosti, počet dnů pochodu, směry, hory, nížiny, místní jména. S přehledem tak můžeme přesně identifikovat místa, kde žily jednotlivé národy na Balkáně a v Panonii.

To dokazuje, že Skytové nežili na Ukrajině. A mimochodem, Řekové i Peršané toto území považovali za Asii. Takže známý Metternichův bonmot, že Asie začíná ve Vídni na Landstrasse, zas není tak daleko od pravdy. My všichni, co žijeme na

levém břehu Dunaje, jsme vlastně Asiaté.

Argonauti

Staří Řekové, bezmála zakladatelé evropské kultury, byli pochopitelně také chamtiví lupiči, kteří si o svých dobovačných výpravách vytvářeli vznešené mýty. Jedním z takových mýtů je vyprávění o cestě Jásóna na loď Argo za zlatým rounem do bájně Kolchidy.

Co je to zlaté rouno? Asi těžko pozůstatek zlatého berana, jak praví báje. Výklad může být dvojitý: kožšina používaná při rýžování zlata k zachytávání jeho částíček, nebo nitkovité přírodní zlato. Obojí naznačuje, že Kolchida musela být bohatá na zlato. Jásón je nedokázal koupit ani získat za služby, jak nazna-

čují úkoly, které údajně pro kolchidského krále Aiéta plnil – **zabijení draků, obrů a podobně** – a tak je prostě ukradl a královskou dceru Medeu si vzal s sebou jako milenkou či rukojmí.

Zapomeňte na Kavkaz

Předně se podívejme, kam umísťuje Kolchidu dnešní historická věda. Do podhůří Kavkazu. Tam ovšem žádná naleziště zlata nejsou. Takže to tam asi není. Zato na druhé straně, v Rumunsku, je zlato dodnes spousta. Samo slovo Kolchida lze vyložit jako hornatá země a Kolchové jsou prostě horalé. To by odpovídalo, zlato se v Rumunsku těží v horách.

Unesená Medea byla podle jině báje jednou ze čtyř žen, jejichž únos byl údajně příčinou trojské války. Diodor píše, že Medea zavedla Jásóna k místu, kde Taurové hlídali zlaté rouno, a hovořila s nimi jejich jazykem. Taurové ovšem nesídlili na Kavkaze, ale v zemi Skytů. A Skytové žili v Maďarsku a Rumunsku. Zapomeňme na Kavkaz. Kolchida ležela bez pochyb

na východním pobřeží Panonského moře.

Argonauti na východním Slovensku

Po krádeži a únosu věděli Kolchové, že Řekové budou hledat nejkratší cestu domů, nadejeli jim úzinou kolem ostrova Peuke (dnešní hora Zagajičko Brdo, v době děje byla hladina moře o 90 metrů výš) a obsadili ústí Istru – tedy Dunaje. Tím jim znemožnili návrat. Argonauti – ve zcela bezvýchodné situaci – se obrátili zpět a prchali po moři na sever. Nakonec vpluli do řeky Rhodanu. Která řeka to je? Správná výslovnost rh ve starořečtině je hr. Řeka se tedy jmenovala Hrodan. Po delším pátrání zjistíme s překvapením, že se jedná o dnešní **Hornád**.

Argonauti, jak praví pověst, veslovali proti proudu až k jeho pramenům – na východním Slovensku. (Archeologické nálezy ukazují, že levý přítok Hornádu Torysa hrál důležitou roli – mezi ní a obcí Plaveč na řece Popradu patrně vedla už v pravěku jantarová cesta spojující polskou a panonskou nížinu...) Tam přenesli svou loď přes rozvodí, druhou řekou

se dostali do Baltu a podél pobřeží Evropy – jak praví báje, kolem zemí Keltů – se nakonec vrátili až do Řecka. Přivezli prý jantar – a ten se vyskytuje právě na Baltu. Zde se nabízí rekonstrukce – zda bylo takovou cestu přes území Slovenska možné vykonat. Zdá se zřejmé, že ano.

(Zajímavá souvislost, nebo skrytý historický fakt? Na východním Slovensku, na levém břehu Hornádu (Markušovce), existují tři kopce, které svým tvarem připomínají pyramidy, které jsem nazval Kota zulu 664)

Ovidius ve vyhnanství a hledání Panonského moře

Publius Ovidius Naso, římský lyrický básník, odešel roku 8 n. l. do vyhnanství a zbytek života protrpěl v obci Tomis na břehu moře zvaného Pontos. Je to prý vyřešená věc – historická věda identifikovala Pontos jako Černé moře a Tomis jako rumunskou Konstantu. Má tam i pomník. Ale, **Ovidius tam nikdy nebyl!**

Přesným a důvěryhodným zdrojem informací jsou jeho básně a dopisy přátelům. Píše například, že je uprostřed Skytů a Getů. Stěžuje si často, že moře každou zimu zamrzá a lidé chodí či jezdí na vozech po jeho hladině. Přitom je známo, že Černé moře zamrzlo v historické době dvakrát. Nemůže to být tedy Pontos? „Močálu podobno jest neb bažině podobné líně to moře.“ Hladina Panonského moře byla na přelomu letopočtu již notně vyschlá. Ale v Konstantě není moře ani vyschlé, ani líné, ani bahnitě. Ovidius píše, že žije tam, kde je ústí Histru – tedy Dunaje. Dunaj neústí do moře v Konstantě, ale asi o 130 kilometrů dál.

Ovidius píše, že moře je sladké. Svou cestu k Pontu popisuje tak, že

překročil „Haimos zakrytý mračny“. Haimos je bulharské pohoří Stara planina, na cestě do Konstanty jsou to však jen kopečky, naproti tomu na cestě do vnitrozemí hory přes 2000 metrů. A tak dále a tak podobně. Herodot píše, že v zemi

Skytů mrzne 8 měsíců v roce a moře zamrzá, jakož i celý Kimmerijský Bospor. Kimmerijský Bospor je ústí moře do Dunaje.

„Od kimmerského města je prý přes úžinu 2500 kroků. Tato šířka >>

PŘEDPLATNÉ

PŘEDPLATNÉ V ČR

Digital ICT,
P.O. Box 72, 225 72 Praha 025
tel. +420 840 306 090
+420 234 092 851
e-mail: wmmagazin@predplatne.cz

PŘEDPLATNÉ
NA SLOVENSKU

L.K. Permanent, spol. s r.o.,
Hattalova 12, 831 03 Bratislava
tel. +421 249 111 202
fax: +421 249 111 209
email: hruškova@lkpermanent.sk
<https://www.predplatne.sk/home/1277-wm-magazin>

PŘEDPLATNÉ V REDAKCI

Jiří Matějka-vydavatelství,
Čtvrtky 702, 768 21 Kvasice
tel. +420 777 770 609
e-mail: obchod@wmmagazin.cz
Nebo v našem e-shopu:
www.wmmagazin.cz/eshop

ELEKTRONICKÉ PŘEDPLATNÉ
OBJEDNÁVEJTE ZDE

<http://wmmagazin.cz/predplatne/>

Podmínky předplatného měsíčníku
WM MAGAZÍN

Roční předplatné zahrnuje dodání měsíčníku WM magazin Skryté skutečnosti v období 12 měsíců. Vydavatel může v určitých obdobích (vánoční svátky; prázdniny) některá čísla sloučit, nebo je vypustit. Pokud se rozhodnete změnit objednávku předplatného (např. adresu doručování při dlouhodobé změně pobytu nebo při přestěhování), můžete nám zatelefonovat (+420 777 770 609), mailovat (obchod@wmmagazin.cz), nebo napsat na adresu redakce.

Zvýhodněné předplatné poskytujeme po zaslání studentského průkazu. Elektronickou verzi WM magazínu si můžete objednat on-line na našich stránkách www.wmmagazin.cz. Starší čísla zasiláme do vyprodání zásob. Cena za starší číslo je 75 Kč/ks včetně poštovného. Pokud požadujete více kusů, napište nám do vydavatelství (jirimatejka@wmmagazin.cz).

Starší čísla budou zasilány do vyprodání zásob.

Panonské moře
a pyramida Pálava

tedy odděluje Evropu od Asie a byla odkrácena na zamrzlém průlivu. "Ano, levý břeh Dunaje byl považován za Asii. Vzpomeňme na Dareia, jenž ovládal Asii a proto se vypravil proti Skytům, aby ji ovládl celou.

Pokud Ovidius píše, že je „vyvržen na břehy Stygu“, hledání je jednoduché. I na dnešních mapách je údolí, kterým teče poslední přítok Dunaje před „Kimmerijským Bosporem“, označeno jako Stig.

A tak se zdá, že město Tomis, kde strávil Ovidius zbytek života, leží na protějším břehu proti městu Stara Palanka. Jsou tam rozvaliny srbského hradu Ram a vedle nich zbytky starořímského opevnění. Ram je na břehu Dunaje, nedaleko Vinča a Bělehradu.

V klidu se podívejte do dnešních map a představte si bájnou cestu Argonautů. Výsledkem bude, že to nebylo možné, protože dnes zde chybí moře.

Velká pyramida Pálava
na břehu moře

Doplním nové poznatky, které dokazují existenci Panonského moře, a to poměrně nedávno. Kopec Velká Slunečná u Dolních Dunajovic dnes na první pohled připomíná stupňovité pyramidy v Peru. Jak jsem zjistil, terasy na Velké Slunečné byly zhotoveny v šedesátých letech minulého století Dominikem Peckou. Proč vynaložil takové úsilí, přemístil ve svém volném čase, po dobu tří let, víc jak 500.000 tun materiálu? To je úctyhodný výkon na jednoho člověka s jedním buldozerem „Stalincem“. **Dokonalé terasy Velké pyramidy Pálava jsou dílem jednoho člověka, který všechn svůj volný čas věnoval na uskutečnění své vize.** Původní tvar kopce bez teras je vidět na historickém snímku.

Podle našeho průzkumu je zřejmé, že kopec Velká Slunečná, po staletí známý růstem léčivých bylin, byl na

břehu dnes již vyschlého Panonského moře.

Legends a město
na břehu močálu

Původní osídlení (Dolní Dunajovice) bylo na návrší pod Velkou Slunečnou, Jánskou horou a Liščím kopcem. Toto místo bylo zvoleno především z bezpečnostních důvodů. Předpolí sídliště bylo močálovité. Močály a bahno byly pozůstatky vysychajícího Panonského moře. V 10. století vše zničili a vypálili Maďari. Dnes je Pálava místem bez vody.

Staré legendy vyprávějí o kopci, kde rostly léčivé byliny, a kam chodili lidé ze širokého okolí. Kopec byl již v tu dobu známý a uctíváný. Kultovní kopec Velká Slunečná 283 m. n. m.), včetně starého města a Dunajovického oblouku, byl nad hladinou Panonského moře, které tehdy sahalo do výšky 190 metrů. Historie Velké pyramidy Pálava se tímto faktem stává mnohem zajímavější.

Jiří Matějka

<https://www.wmmagazin.cz/pyramida-palava/>

REKLAMACE

Nepřišel vám časopis?
Zavolejte nebo napište.

Zákaznický servis:

+420 234 092 851

e-mail: info@predplatne.cz

WM MAGAZÍN

Měsíčník: číslo 260

Šéfredaktor vydání: Jiří Matějka,
Čtvrtky 702, 768 21 Kvasice
redakce@wmmagazin.cz

Vydavatel: Jiří Matějka, vydavatelství
Čtvrtky 702, Kvasice 768 28
tel: +420 777 770 609
redakce@wmmagazin.cz

Grafická úprava:

Vladimír Bilavčík, Adam Bilavčík

Tiskne: AKONTEXT, s.r.o.,

Zárbybníčná 2048/7, Praha 4

WM magazin vychází ve 12 číslech za rok.

Další číslo vyjde: 11. 10. 2023

AUTORSKÉ PRÁVO

Autorské právo (anglicky označováno jako copyright) je odvětví práva, které popisuje nároky tvůrců tzv. „autorských děl“, tzn. spisovatele, hudebníky, filmaře, programátory apod. na ochranu před nespravedlivým využíváním jejich tvorby. Prostřednictvím autorského práva poskytuje stát po jistou omezenou dobu autorům výlučnou možnost rozhodnout o některých aspektech využívání jejich děl. Autorské právo je součástí tzv. duševního vlastnictví.

Autorské právo je v Česku upraveno autorským zákonem (zákon č. 121/2000 Sb.), v mezinárodním právu je základem několik mezinárodních úmluv, hlavně tzv. Bernská úmluva z roku 1886 a Všeobecná úmluva o autorském právu uzavřená v Ženevě v roce 1952. Pro podporu úcty k duševnímu vlastnictví vznikla v roce 1967 Světová organizace duševního vlastnictví (World Intellectual Property Organization, WIPO).

Fakt, že dané dílo je chráněným autorským dílem, se často signalizuje symbolem © následovaným rokem a jménem autora. Tento symbol má však v Česku (i ve většině jiných zemí) pouze ryze informativní význam – dílo je plně chráněno i tehdy, není-li to na něm nijak uvedeno. Majetková práva poskytují autorovi výlučné právo na rozhodování o užívání jeho díla. Jiná osoba než autor smí dílo užit pouze na základě autorova oprávnění, případně ve výjimečných případech stanovených zákonem.

Do práva na užití díla patří:

- právo na rozmnožování díla,
- právo na rozšiřování díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na pronájem díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na půjčování díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na vystavování díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na sdělování díla veřejnosti (provozování živě či ze záznamu, přenos provozování díla, vysílání rozhlasem či televizí apod.); kromě těchto práv do majetkových autorských práv patří také
- právo na odměnu při opětném prodeji originálu díla uměleckého, právo na odměnu v souvislosti s rozmnožováním díla pro osobní potřebu

Autorské právo k dílu vzniká automaticky, okamžikem, kdy je dílo vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě. Autorské právo není vázáno na konkrétní předmět, jímž je dílo vyjádřeno – jeho zničením autorská práva nezanikají, nabytím vlastnických práv k tomuto předmětu se nenabývají autorská práva k dílu, dokonce ani právo dílo užit.

Jak už bylo uvedeno, osobnostní autorská práva trvají po dobu života autora, majetková práva po dobu autorova života a 70 let po jeho smrti.

Autor může svá práva vynutit občanskoprávní žalobou, kterou se může domáhat určení svého autorství, zákazu ohrožení svých práv (zákazu neoprávněné výroby, obchodování, dovozu či vývozu, sdělování veřejnosti apod.), odstranění následků zásahu do práva i poskytnutí přiměřeného zadostiučinění (omluvou či v penězích); autor také může vyžadovat náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení. Ten, kdo porušuje autorské právo, se však také dopouští trestného činu podle § 152 trestního zákona („porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi“), který může být v trestněprávním procesu potrestán peněžitým trestem, propadnutím věci, ale také odnětím svobody až na dvě léta (až pět let, pokud pachatel získal značný prospěch či dopustil-li se činu ve značném rozsahu).

Autorský zákon používá termínu užití díla, ze kterého ovšem výslovně vyjímá užití pro osobní potřebu. Jakékoli dílo kromě počítačového programu či elektronické databáze proto kdokoli smí pro svou osobní potřebu konzumovat, zhotovit záznam, rozmnoženinu či napodobeninu (netýká se rozmnoženiny či napodobeniny architektonického díla stavbou). Takto vzniklé rozmnoženiny nesmí být využity k jinému účelu (např. je nelze dále šířit).

UPOZORNĚNÍ!

Autorská práva pro měsíčník WM magazín vykonává vydavatel.

Jakékoli užití části nebo celku, zejména rozmnožování a šíření jakýmkoli způsobem včetně elektronického i v jiném než českém jazyce bez písemného svolení vydavatele je zakázáno.

Porušením autorského práva se vystavujete těmto sankcím:

- propadnutí zaplacené částky za předplatné časopisu WM magazín
- zrušení vašeho účtu na internetových stránkách časopisu WM magazín
- v případě majetkové újmy bude postupováno podle Autorského zákona (zákon č. 121/2000 Sb.)

Jiří Matějka - vydavatel

Čtvrtky 702, 769 21 Kvasice

Tel: 777 770 609; e-mail: jirimatejka@wmmagazin.cz

MINIMAMUTI NA KRÉTĚ

Vypravil jsem se na ostrov Kréta s cílem najít místo, kde byly objeveny fosilie mini-mamuta.

NOVÝ CESTOVATEL

KRÉTA – POBŘEŽÍ S FOSILIEMI

KRÉTA - CESTA SOUTĚŽKOU NA POBŘEŽÍ

KRÉTA - CESTA SOUTĚŽKOU NA POBŘEŽÍ

Stará mapa nálezů fosilií min. mamuta na Krétě

KRÉTA - POBŘEŽÍ S FOSILIEMI MINIMAMUTA

KRÉTA – POLOOSTROV U CHANIE

KRÉTA - POBŘEŽÍ S FOSILIEMI MINIMAMUTA

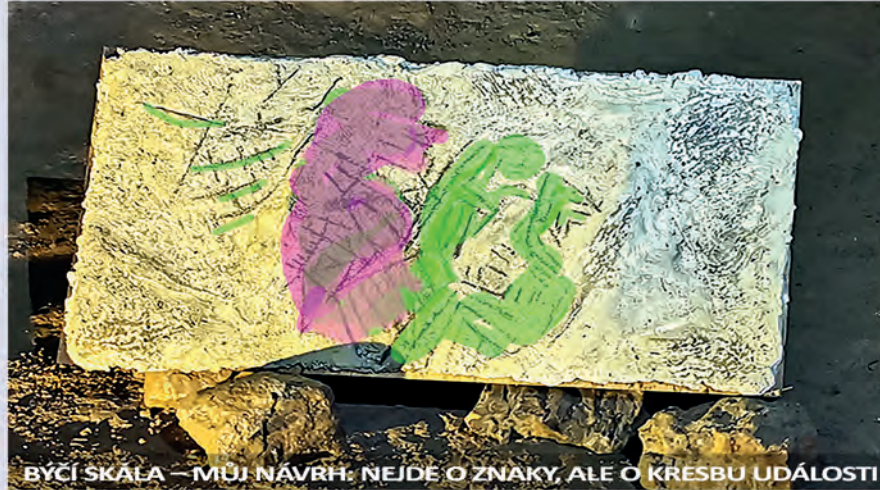
Podle paleontologů z londýnského Přírodovědného muzea nepatří fosilní pozůstatky slonovi, ale trpasličímu mamutovi, který žil ve středomoří ještě před 3000 lety.

PÍSMO V BYČÍ SKÁLE JE ZOBRAZENÍ UDÁLOSTI PŘED 4500 LETY

Můj vlastní výklad lineárních
znaků objevených v Býčí skále.

BYČÍ SKÁLA – NEROZLUŠTĚNÉ ZNAKY STARÉ 4500 LET

BYČÍ SKÁLA – MŮJ NÁVRH: NEJDE O ZNAKY, ALE O KRESBU UDÁLOSTI

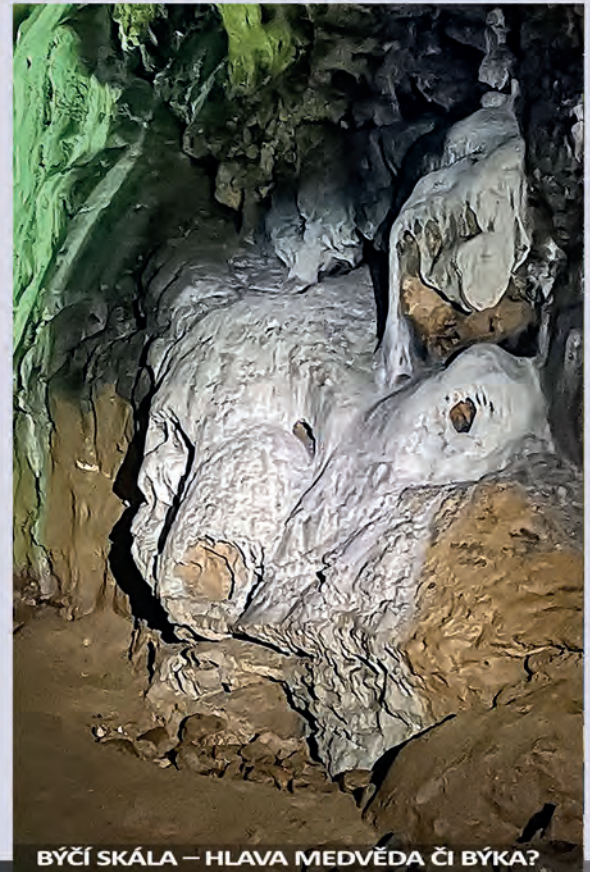
BYČÍ SKÁLA

BYČÍ SKÁLA – PRŮZUM JESKYNĚ

BYČÍ SKÁLA – PRAVIDELNÉ BLOKY V ZADNÍ ČÁSTI JESKYNĚ

BYČÍ SKÁLA – HLAVA MEDVĚDA ČI BÝKA?

Domnívám se, že znaky objevené v Býčí skále nejsou nápis, ale znázornění události před 4500 lety. Při troše fantazie vidíte muže bránící ženu před útokem medvěda. Písmo nebylo dodnes rozluštno. Dnes poprvé vidíte velmi pravděpodobný výklad. Jiří Matějka 2023.